

Handelshögskolan
VID GÖTEBORGS UNIVERSITET

Innebär det nya K2-regelverket någon förändring i praktiken

Kandidatuppsats i företagsekonomi
Externredovisning och företagsanalys
Höstterminen 2008
Handledare: Märta Hammarström
Författare: Jonas Sölsnaes
Simon Hemberg

Författarnas tack

Vi har genom denna kandidatuppsats fått tillfälle att träffa många intressanta människor som bidragit med information och underlag till vår uppsats. Uppsatsen hade inte varit möjlig utan det stöd vi fått.

Några tacksamma ord vill vi rikta till...

Tack till vår handledare Märta Hammarström. Du har varit ett bra stöd och ett utmärkt bollplank i vårt uppsatsskrivande. Det har varit givande att ta del av Din kunskap och kompetens.

Tack till alla Ni som deltagit i studien. Utan Er skulle det inte ha blivit någon studie. Ett speciellt tack riktas till Olle Pehrsson, Yvonne Larsson, Jenny Falk, Kent Björkdahl, Göran Gäfvert, Håkan Wallin och Fredrik Stenman.

Göteborg, 9 januari 2009

Jonas Sölsnaes

Simon Hemberg

Sammanfattning

Examensarbete i företagsekonomi, Handelshögskolan vid Göteborgs universitet, Extern redovisning och Företagsanalys, Kandidatuppsats, HT 2008

Författare: Jonas Sölsnaes och Simon Hemberg

Handledare: Märta Hammarström

Titel: Innebär det nya K2-regelverket någon förenkling i praktiken

Bakgrund och problem: K2-regelverket är framarbetat utav Bokföringsnämnden och skatteverket. Detta regelverk gäller än så länge bara för mindre aktiebolag. Syftet med regelverket är att det skall förenkla redovisningen och därigenom minska den administrativa bördan för de berörda företagen. Förenklingar som föreslås är dels genom färre periodiseringar men också att företag kan använda sig av schablonmässiga värderingar. Mindre aktiebolags främsta intressenter, skatteverket och långgivare använder sig av företagets externa redovisning som beslutsunderlag i olika situationer. Frågan är om K2-regelverket med sina förenklingar kommer förändra företagets redovisning som beslutsunderlag och om K2-regelverket verkligen utgör några förenklingar för företagen i praktiken.

Syfte: Att undersöka om det nya regelverket innebär några förenklingar för mindre aktiebolag och därigenom minska den administrativa bördan för dessa. Vidare är syftet att utreda om dessa förenklingar i sin tur kommer leda till att redovisningen som beslutsunderlag försämras för företagets huvudsakliga intressenter.

Avgränsningar: Uppsatsen avser inte att behandla alla problem som kan identifieras för ett mindre aktiebolag i och med övergången till K2-regelverket. Vi kommer endast att behandla de problemområden som våra respondenter anser vara av störst betydelse.

Metod: I uppsatsen har kvalitativa intervjuer använts för att samla in det empiriska materialet. Där tre användargrupper intervjuats, dessa utgörs av skatteverket, långgivare och revisorer. Det empiriska materialet har sedan analyserats utifrån en teoretisk referensram. Uppsatsens resultat och slutsatser har avslutningsvis diskuterats utifrån uppsatsens två forskningsfrågor.

Resultat och slutsatser: BFN:s försök att skapa ett enklare regelverk har enligt revisorerna och långgivare inte inneburit några större förenklingar. Skatteverket däremot anser att det nya regelverket innehåller en del förenklingar. Den främsta förenklingen som anförts av samtliga respondenter är ett komplett regelverk. Redovisningen som beslutsunderlag råder det delade meningar om i fall det blir bättre eller sämre.

Förslag till fortsatt forskning: Vi tycker att det skulle vara intressant att veta vad företagen själva anser om det nya K2-regelverket och vilka förenklingar som de hade önskat. Vi tycker att det hade varit intressant att veta bakgrunden till varför utredningen Sambandet mellan redovisning och beskattning föreslår en frikoppling av redovisningen och beskattningen samtidigt som K2-regelverket ökar sambandet.

Abstract

Bachelor thesis within Business Administration, School of Business, Economics and Law, Accounting, Fall of 2008.

Authors: : Jonas Sölsnaes and Simon Hemberg

Tutor: Märta Hammarström

Title: Does the new K2-regulation practically enforce any simplifications

Background and research issue: The K2-regulation is developed by The Swedish Accounting Standards Board and The Swedish Tax Agency. The regulation only applies so far to smaller joint-stock companies. The purpose of the regulation is to simplify the accounting process and thereby lower the administrative burden for the regarded companies. Simplifications are suggested through less periodicity and also by the fact that companies will be allowed to use template value assessments. The smaller joint-stock companies foremost stakeholders, The Swedish Tax Agency and creditors use the companies external accounting for decision basis purposes in different situations. The question arises if the K2-regulation, with its simplifications, will change the way companies accounting is used for decision basis and if the K2-regulation will really make it easier for the companies in its every day practice.

Purpose: To research if the new regulation will mean any simplifications for smaller joint-stock companies and thereby lessen the administrative burden for these. The purpose is also to investigate if these simplifications will lead to accounting as a mean for decision basis will deteriorate for the company's main stakeholders.

Delimitations: The thesis does not intend to attend to all the different problems that can be identified for a smaller joint-stock company in the transition phase into the K2-regulation. We will only discuss the areas of problems that our respondents find to be of the most importance.

Methodology: Qualitative interviews have been conducted to collect the necessary empirical material for the thesis. Three groups of users have been interviewed, namely; The Swedish Tax Agency, creditors and auditors. The empirical material has thereafter been analysed from the theoretical frame of reference. Finally, the thesis result and conclusion have been made on the basis of the thesis two research problems.

Result and conclusion: The Swedish Accounting Standards Board attempt to create a simpler regulation has according to the auditors and creditors not actually amounted to any major simplifications. However The Swedish Tax Agency regards the new regulation to withhold some simplifications. The first and foremost simplification that all respondents mention is the creation of a complete regulation. Regarding using accounting for decision basis purposes the respondents have different inputs concerning if the change will be for the better or for the worse.

Suggestions for further research: We would find it interesting to know what the companies themselves think of the new regulation and what simplifications they would have liked to see. We think it would have been interesting to know the

background behind SamRoB's suggestion to disconnect the accounting and taxation while the K2-regulation increases this connection.

Innehållsförteckning

1. INLEDNING	8
1.1 BAKGRUNDSBESKRIVNING.....	8
1.2 PROBLEMDISKUSSION	9
1.3 PROBLEM	9
1.4 SYFTE	9
1.5 AVGRÄNSNINGAR	10
2 METOD	11
2.1 VETENSKAPLIGT ANGREPPSSÅTT	11
2.2 METOD FÖR DATAINSAMLING.....	11
2.3 URVAL AV RESPONDENTER	11
2.3.1 Skatteverket.....	12
2.3.2 Långgivare.....	12
2.3.3 Revisionsbyråer.....	12
2.4 VALIDITET – GILTIGHET OCH RELEVANS	12
2.5 RELIABILITET – TILLFÖRLITLIGHET OCH TROVÄRDIGHET.....	12
2.6 KÄLLKRITIK.....	13
3. TEORI	14
3.1 KONTINENTAL OCH ANGLOSAXISK REDOVISNINGSTRADITION	14
3.2 FÖRSIKTIGHETSPRINCIPEN	15
3.3 ANVÄNDARE.....	15
3.3.1 Aktieägare.....	15
3.3.2 Långgivare.....	16
3.3.3 Staten.....	16
3.4 BOKFÖRINGSNÄMNDEN	16
3.5 NY INDELNING AV FÖRETAG.....	17
3.6 BOKFÖRINGSNÄMNDENS ALLMÄNNA RÅD BFNAR 2008:1	19
3.7 FÖRÄNDRINGAR OCH FÖRENKLINGAR I DET NYA K2-REGELVERKET	20
3.7.1 Skillnader i Resultaträkningen.....	20
3.7.2 Skillnader i Balansräkningen	20
3.8 SAMBANDET MELLAN REDOVISNING OCH BESKATTNING	22
3.9 AVSKAFFANDET AV REVISIONSPLIKTEN	23
4. EMPIRI	25
4.1 INTERVJU MED SKATTEVERKET I GÖTEBORG	25
4.2 INTERVJU MED SEB I GÖTEBORG.....	27
4.3 INTERVJU PÅ ERNST & YOUNG I UDDEVALLA.....	29
4.4 INTERVJU PÅ KPMG I GÖTEBORG.....	32
4.5 INTERVJU PÅ ERNST & YOUNG I GÖTEBORG.....	33
5. ANALYS	36
5.1 FRÅGA 1. INNEBÄR TILLÄMPNINGEN AV K2-REGELVERKET NÅGON FÖRÄNDRING OCH FÖRENKLING JÄMFÖRT MED TIDIGARE REGELVERK?	36
5.1.1 Ny indelning av företag.....	36
5.1.2 Skillnader i resultaträkningen.....	36
5.1.3 Skillnader i balansräkningen.....	37
5.1.4 Övriga förenklningar.....	38
5.2 FRÅGA 2. BLIR FÖRETAGETS REDOVISNING ETT SÄMRE BESLUTSUNDERLAG FÖR FÖRETAGENS HUVUDSAKLIGA INTRESSENTER(SKATTEVERKET OCH LÅNGIVARE) MED DET NYA K2-REGELVERKET JÄMFÖRT MED TIDIGARE REGELVERK?	39
5.2.1 Långgivare.....	39
5.2.2 Skatteverket.....	40

6. SLUTSATSER	42
6.1 FRÅGA 1. INNEBÄR TILLÄMPNINGEN AV K2-REGELVERKET NÅGON FÖRÄNDRING OCH FÖRENKLING JÄMFÖRT MED TIDIGARE REGELVERK.....	42
6.2 FRÅGA 2. BLIR FÖRETAGETS REDOVISNING ETT SÄMRE BESLUTSUNDERLAG FÖR FÖRETAGENS HUVUDSAKLIGA INTRESSETER(SKATTEVERKET OCH LÅNGIVARE) MED DET NYA K2-REGELVERKET JÄMFÖRT MED TIDIGARE REGELVERK?	42
6.3 FÖRSLAG TILL FORTSATTA STUDIER.....	43
KÄLLFÖRTECKNING	44

Förkortningar

AB – Aktiebolag

BFL - Bokföringslag (1999:1078)

BFN - Bokföringsnämnden

BFNAR - Bokföringsnämndens allmänna råd

EU - Europeiska Unionen

FAR SRS - Organisationen för revisions- och redovisningsbranschen

FI – Finansinspektionen

IAS - International Accounting Standards

IASB - International Accounting Standards Board

IFRS - International Financial Reporting Standards

Prop. – Proposition

SamRoB – Sambandet mellan redovisning och beskattning (SOU 2008:80)

SCB – Statistiska Centralbyrån

SME - Små och medelstora företag

SOU – Statens Offentliga Utredning

ÅRL - Årsredovisningslag (1995:1554)

1. Inledning

Inledningsvis presenteras vår bakgrundsbeskrivning och problemdiskussion vilket resulterar i uppsatsens problemformulering. I kapitlet presenteras även syftet med uppsatsen samt dess avgränsningar.

1.1 Bakgrundsbeskrivning

Bokföringsnämnden (BFN) fick i uppdrag av regeringen att utforma en ny klassificering av företag. Detta eftersom den svenska redovisningens regler och normer skiljde sig åt gentemot andra EU-länders regler och normer. BFN kom fram till att den normgivning som fanns för icke-noterade företag inte var ändamålsenlig och att det mot bakgrunden av den internationella utvecklingen var hög tid att genomföra vissa grundläggande förändringar. (BFN, *Info Dnr 28/04*, 2004, S. 1-2) Till grund för dessa klassificeringar ligger de liknande gränsvärden som används inom EU, man ville med denna klassificering anpassa sig efter EG-rätten. (Prop 2005/06:116, S.1)

Klassificeringsförslaget som har framarbetats av Bokföringsnämnden har som huvudsyfte att förenkla regelverket för mindre företag. Genom att utforma olika företagsklasser med tillhörande regelverk som består av K1,K2,K3,K4 kan de anpassa redovisningens komplexitet efter företagens storlek och intressenters behov. Ett företag har möjlighet att tillämpa ett mer avancerat regelverk men då är kravet att alla regler skall tillämpas fullt ut för denna kategori. De företag som tillämpar koncernredovisning skall använda samma regelverk för alla bolag inom koncernen. (BFN, *Info Dnr 28/04*, 2004, S.2)

K1-företag är den minsta företagskategorin som utgörs av enskilda näringsidkare och små handelsbolag som ägs av fysiska personer. De får högst ha en nettoomsättning på 3 miljoner kronor. (BFN, *Info Dnr 28/04*, 2004, S.2) K1-företagens främsta intressenter är skatteverket och regelverket fick tillämpas första gången på räkenskapsåret som avslutas 31 december 2007 (BFN:s årsredovisning 2007, S. 6).

K2-företag är den näst minsta företagskategorin som utgörs av mindre aktiebolag, ekonomiska föreningar samt de enskilda näringsidkare och handelsbolag som inte kan eller vill tillhöra K1-regleringen (BFN, *Info Dnr 28/04*, 2004, S.2). För att räknas som ett K2-företag får högst ett av dessa tre krav överskridas 50 stycken anställda, 25 miljoner i balansomslutning och 50 miljoner kronor i nettoomsättning(1 kap. 3 § ÅRL). K2-regelverket beslutades 11 juni 2008 och kan tillämpas från och med 31 december 2008. I dagsläget gäller K2-regleverket endast för mindre aktiebolag. (BFN, *Årsredovisning i mindre AB*, 2008, S.1)

K3-företag är den första företagskategorin för större företag och kommer att innefatta större aktiebolag och ekonomiska föreningar som uppfyller minst två utav de kriterier som finns för K2-företag (se ovan). De krav som skall uppfyllas måste även uppnås två år i rad. Detta regelverk är inte färdigt att börja tillämpas ännu.

K4-företag är den företagskategorin som behandlar börsnoterade aktiebolag och koncernbolag. De typer av företag som klassificeras som K4 skall följa IFRS och IAS regelverken. Detta började gälla från och med 2005-01-01. (BFN, *Info Dnr 28/04*, 2004, S.1-2)

1.2 Problemdiskussion

Dagens ekonomiska globaliseringsprocess har kommit att innebära en hårdare konkurrenssituation för företag över hela världen. Därför kan en del regleringar som finns inom vissa länder missgynna deras konkurrenssituation. I Sverige har vi tidigare inte haft ett regelverk som har varit anpassat efter företagens storlek och deras intressenters informationskrav. Detta har kommit att innebära att mindre aktiebolag har haft samma reglering som större företag trots att de mindre företagen inte har haft något behov av detta. Vi tror att kostnaden för de mindre företagen att upprätta denna redovisning har varit väsentligt mycket högre än nyttan av den. Detta tror vi kan ha haft inverkan på Svenska företags konkurrenskraft på den internationella marknaden.

Redan vid tillkomsten av 1999 års bokföringslag (1999:1078) betonade den Svenska regeringen att de borde sträva efter ett mer likartat regelverk för alla företag. Det har under senare tid påpekats från flera håll att ambitionen med att forma mer likartade regler har lett till en ökad och ibland onödig komplexitet för de mindre företagen. Förenklingsprocessen går i linje med de förenklingsprojekt som drivs inom EU. Där en uppdelning av företag efter deras storlek används inom EG-rätten och denna uppdelning ligger till grund för K-projektet. (Prop 2005/06:116, S. 58.)

K2-regelverket är framarbetat utav Bokföringsnämnden och Skatteverket (BFN, *Info Dnr 28/04*, 2004, S. 3). Detta regelverk gäller än så länge bara för mindre aktiebolag. Syftet med regelverket är att det skall förenkla redovisningen och därigenom minska den administrativa bördan för de berörda företagen. Förenkling som föreslås är dels genom mindre periodiseringar men också genom att företagen kan använda sig av schablonmässiga värderingar. Även upplysningar har i årsredovisningen bantats ned för att underlätta för företagen. Mindre aktiebolags främsta intressenter, Skatteverket och långgivare använder sig av företagets redovisning som beslutsunderlag (BFN, *Årsredovisning i mindre AB*, 2008, S.1-2). Frågan är om dessa förenklingsåtgärder kommer att påverka redovisningen som beslutsunderlag för företagets intressenter och därigenom bli ett sämre underlag att fatta beslut på?

1.3 Problem

Bokföringsnämnden beslutade den 11 juni 2008 att företag kan börja tillämpa K2-regelverket på årsredovisningen från och med 31 dec 2008 (BFN, *Årsredovisning i mindre AB*, 2008, S.1). Detta kan komma att medföra vissa problem och skillnader gentemot nuvarande regelverk och normer. Dessa problem ligger till grund för vår frågeställning.

Fråga 1. Innebär tillämpningen av K2-regelverket någon förändring och förenkling jämfört med tidigare regelverk?

Fråga 2. Blir företagets redovisning ett sämre beslutsunderlag för företagets huvudsakliga intressenter (skatteverket och långgivare) med det nya K2-regelverket jämfört med tidigare regelverk?

1.4 Syfte

Syftet med vår uppsats är att skapa en ökad förståelse kring problematiken gällande införandet av den nya regleringen på redovisningsområdet. Vi vill veta om det nya regelverket innebär någon förenkling i och med upprättandet av redovisning i mindre aktiebolag. Vidare är syftet att diskutera vad förändringen av redovisningen kan

mynna ut i och hur förändringen påverkar redovisningen som beslutsunderlag för Skatteverket och långivare.

1.5 Avgränsningar

Vi kommer att koncentrera vår forskning till att fördjupa oss endast i K2-regelverket. På grund av detta kommer vi endast att fokusera på aktiebolag och dess effekter av K2-regelverket. De andra delarna inom K-projektet kommer endast att övergripigt behandlas. De problemområden som vi identifierar inom K2-regelverket kommer inte att jämföras med om liknande problem även återfinns inom K1, K3 och K4.

Vi avser inte att behandla alla problem som kan identifieras för ett mindre aktiebolag i och med övergången till K2-regelverket. Vi kommer endast att behandla de problemområden som våra respondenter anser vara av störst betydelse.

2 Metod

I metodkapitlet presenteras hur uppsatsens datainsamling och vårt urval av respondenter skett. Slutligen behandlas validiteten, reliabiliteten och källkritiken som är kopplad till uppsatsen.

2.1 Vetenskapligt angreppssätt

Hur vi väljer att samla in data är en väldigt viktig del av uppsatsskrivandet. De val som finns att välja mellan är att använda sig av en kvalitativ eller kvantitativ metod för datainsamling. Vi har valt att använda oss utav den kvalitativa metoden vilket innebär att datainsamlingen sker med en djupare förståelse av det problemkomplex som studeras. Detta eftersom vi tycker att denna metod passar bättre då det inte finns någon kunskap inom ämnet hos den stora massan utan ämnet måste behandlas av väl insatta personer på området, så kallade experter. Det som är primärt hos den kvalitativa metoden är att uppnå förståelse. Den kvantitativa metoden däremot bygger på de metoder som används inom naturvetenskapen så som statistik, matematik och aritmetiska formler och med klara riktlinjer för hur man genomför en undersökning. (Andersen, 1998, S. 30-31) Denna metod tycker vi inte passar bra in på hur vi vill samla in data till vår uppsats. Detta eftersom vi inte har möjlighet att fråga alla berörda parter samt att vi vid våra intervjuer vill vara flexibla och att vi vill att det är den intervjuade personen som ska styra intervjun och välja att ta upp det som denne anser är viktigt.

2.2 Metod för datainsamling

För att samla in det empiriska materialet på forskningsområdet har vi valt att använda oss av kvalitativa intervjuer. I denna typ av intervjuer strävar vi som forskare åt att låta intervjupersonerna styra samtals utveckling. (Holme, Solvang, 1997, S. 25, 100-101) De personer som vi har valt att intervjua är väl insatta inom forskningsområdet. Vi tycker att det är viktigt att välja personer som är väl insatta i ämnet till de kvalitativa intervjuerna för att i så stor utsträckning som möjligt låta respondenterna och inte vi forskare styra samtalen. Intervjuernas uppbyggnad kommer att utformas så att respondenten får resonera fritt kring ämnet inom de ramar som vi som forskare sätter upp. De största problemområdena som våra respondenter framhåller i intervjuerna är de som sedan lägger grunden för vilka problemområden som vi sedan analyserat i uppsatsen.

Vid insamling av teori kommer vi främst att använda oss utav bokföringsnämndens allmänna råd för mindre aktiebolag. Vi kommer också till stor del att använda oss av propositioner och statliga utredningar. Även övrig litteratur inom redovisningsteori kommer att behandlas för att skapa en teoretisk referensram, samt artiklar från tidningen Balans som är FAR SRF egna tidning och utlåtanden från personer som kan klassas som experter på området kommer att få utrymme i denna forskningsrapport.

2.3 Urval av respondenter

Vi har i vår uppsats valt att angripa vår frågeställning utifrån K2-regelverkets tre huvudsakliga användare. De tre huvudanvändarna utgörs av revisionsbyråer, skatteverket och långgivare. Vi hade önskat att vi också hade kunnat intervjua någon

från Bokföringsnämnden men de hade ingen möjlighet att ställa upp på en intervju. Dock tror vi inte att detta skulle påverka uppsatsens slutsatser eftersom vi redan har tillgång till K2-regelverket och är främst intresserade av att analysera effekterna av regelverket. Det hade möjligtvis kunnat underlätta insamlandet av bakgrundsinformation till K2-regelverket.

2.3.1 Skatteverket

Skatteverket har tillsammans med Bokföringsnämnden utformat det nya K2-regelverket. De utgör även en av K2-företags huvudsakliga intressenter då de använder sig av företagens externa redovisning som beskattningsunderlag (Smith, 2006, S. 22). Vi tog kontakt med skatteverket per telefon och blev av dem hänvisade att ta kontakt med Kent Björkdahl som är rättslig specialist inom redovisningsfrågor, då han ansågs vara bäst insatt på området. Vi bestämde sedan en tid för en personlig intervju med Kent Björkdahl samt Göran Gäfvert som är rättslig expert på skatteverket.

2.3.2 Långivare

Då det nya K2-regelverket är relativt nytt och få har kunskap om detta så valde vi att i första hand kontakta de största bankernas huvudkontor i Göteborg. Vi kontaktade SEB, Swedbank, Handelsbanken och Nordea men det var bara SEB som hade tid och kände att de var tillräckligt insatta på området för att kunna ställa upp på en personlig intervju. Vi blev efter den initiala kontakten med SEB hänvisade till Fredrik Stenman som är företagsmarknadschef över distriktet Göteborg city som vi sedan genomförde en personlig intervju med. Att vi endast fick möjlighet att genomföra en intervju med en av långivarna skulle möjligtvis kunna innebära att man får en ensidig syn av ämnet.

2.3.3 Revisionsbyråer

Vid urvalet av revisionsbyråer så valde vi att ta kontakt med de stora revisionsbyråerna i Göteborg vilket resulterade i KPMG, Ernst & Young, Öhrlings PWC, Deloitte och Grant Thornton. Vi tog även kontakt med Ernst & Young i Uddevalla eftersom de flesta av deras kunder utgörs av de företag som kommer att klassas som K2-företag. Vi valde just Uddevalla eftersom vi båda kommer ifrån trakten. Efter kontakt med dessa revisionsbyråer via telefon så valde Håkan Wallin auktoriserad revisor på KPMG, Jenny Falk auktoriserad revisor på Ernst & Young i Göteborg, samt Olle Pehrsson auktoriserad revisor och Yvonne Larsson godkänd revisor på Ernst & Young i Uddevalla att ställa upp på personliga intervjuer.

2.4 Validitet – Giltighet och relevans

Som vi tidigare har nämnt så har vi i vår uppsats använt oss av personliga intervjuer för att samla in empiri. En fördel med att använda sig utav personliga intervjuer är att respondenten har möjlighet att ställa frågor direkt om det är några oklarheter. Om respondenten har möjlighet att ställa följdfrågor så ökar validiteten jämfört med till exempel en intervju via e-post (Jacobsen, 2002, S. 22). Vi har valt att redovisa hela intervjumaterialet som behandlar frågorna, detta för att vi som författare inte ska kunna påverka resultatet i vår uppsats.

2.5 Reliabilitet – Tillförlitlighet och trovärdighet

I vår uppsats strävar vi efter att uppnå en så hög reliabilitet som möjligt. Vid våra intervjuer har vi båda alltid varit närvarande. Samtliga av våra personliga intervjuer har vi spelat in på band. Detta för att inte någon information under intervjun ska gå

förlorad, vilket det finns en överhängande risk för om vi bara hade använt oss av intervjuanteckningar. Som en dubbel kontroll har vi även efter att vi har sammanställt den personliga intervjun skickat en kopia till samtliga av våra respondenter för granskning. Detta för att undvika att vi som författare har missförstått någonting eller utelämnat viktig information.

De personer som vi har genomfört personliga intervjuer med har ansetts av de företag som vi har kontaktat vara de mest insatta i ämnet, vilket bör öka reliabiliteten.

2.6 Källkritik

Källkritik handlar om att utvärdera hur trovärdiga vissa källor kan antas vara för att kunna skapa en sanningsenlig och trovärdig uppsats. Det ska alltid ske en granskning av källan oberoende av hur informationen har valts att samlats in.

Vårt val att använda oss av den kvalitativa metoden vid insamlandet av empirin kan resultera i att bara en viss minoritets kunskap och värderingar kommer i fokus och inte gemenemans. Detta innebär att forskaren måste tolka det inhämtade materialet för att kunna dra en slutsats. Det finns alltid en risk för att forskaren har missuppfattat den intervjuade gällande frågan eller att egna värderingar kommer att vid tolkningsfrågor vinkla svaret. Detta har vi i vår uppsats försökt att undvika genom att som ovan beskrivit skicka ett exemplar av den ned skrivna intervjun till respondenten för en extra kontroll.

Vid insamling av information om K2-regelverket har vi använt oss utav bokföringsnämndens allmänna råd för mindre aktiebolag (BFNAR 2008:1) samt andra publikationer så som nyhetsmeddelande och informationsblad. Vid granskningen av bokföringsnämnden som källa bör det tas i beaktande att bokföringsnämnden finansieras av statliga medel och lyder under Finansinspektionen som i sin tur styrs av regeringen. Det finns då alltid en risk att politiska intressen kan få gehör. Vi anser trots detta att informationen från bokföringsnämnden kan bedömas som högst trovärdig.

Vi har använt oss av information från propositioner från regeringen och andra statliga utredningar. Det uppkommer även här en viss risk för politiska intressen hos dessa källor men vi anser inte att de utgör något hot mot trovärdigheten i de källor som vi använt.

Den litteratur som vi har använt oss av inom redovisningsteori och metodteorin anser vi som trovärdiga. Vi har bara valt att använda oss utav etablerade böcker inom de olika områdena som vi behandlar.

Vi har använt oss av information från artiklar i facktidningen Balans som är FAR SRF:s egen tidning. De artiklar som finns med i tidningen är skrivna av personer som kan klassificeras som väl insatta. Detta ger oss en annan synvinkel till den information som vi använt oss utav från bokföringsnämnden och regeringen. Tidningen Balans anser vi vara en trovärdig källa för redovisningsinformation. Det finns dock en risk för att enstaka personer och grupper intressen tas särskild hänsyn till.

3. Teori

I detta kapitel presenteras den teoretiska referensramen som vi utgår ifrån när vi senare skall analysera empirin. Slutligen kommer vi att ge en kort beskrivning av sambanden mellan redovisning och beskattning samt avskaffandet av revisionsplikten.

3.1 Kontinental och anglosaxisk redovisningstradition

Det finns två huvudsakliga redovisningstraditioner i de industrialiserade länderna. Den första är den kontinentala traditionen som omfattas av de västeuropeiska länderna förutom Storbritannien, Irland och Holland. Dessutom har även Japan influerats av den kontinentala traditionen. Till den anglosaxiska traditionen ingår länderna Storbritannien, Irland, Holland, USA samt de brittiska samväldesländerna. (Smith, 2006, S. 67)

Den kontinentala och den anglosaxiska redovisningstraditionen har sitt ursprung i två olika civilrättsliga traditioner. (Smith, 2006, S. 67)

Den kontinentala traditionen har sitt ursprung i den romerska rätten och bygger på nedskrivna lagar (legalistisk). I bolagsrätten är redovisningen i stor utsträckning reglerad. Under 1900-talet har skattereglerna blivit viktiga som en följd av sambandet mellan redovisningslagstiftningen och skattelagstiftningen. (Smith, 2006, S. 67-68)

Anglosaxisk tradition kommer från gamla medeltida traditioner i England och bygger i mindre grad på nedskrivna lagar, traditionen har formats utav sedvanerätt tillsammans med olika rättsfall. Som en följd av detta har bolagsrätten och redovisningen inte reglerats i lagstiftning utan i stället har den utvecklats av redovisningsprofessionen i de anglosaxiska länderna. Sambandet mellan redovisning och beskattning är frikopplat inom den anglosaxiska traditionen. (Smith, 2006, S. 68)

Orsaken till att redovisningen har utvecklats i två olika förgreningar är att ägarstrukturen har skiljt sig åt. Inom den kontinentala traditionen har ägarinflytandet utgjorts av olika familjer, banker och staten. I den anglosaxiska traditionen har en större del av företagen varit börsnoterade och därför har ägarna utgjorts av aktieägare. Större delen av dessa aktieägare har inte haft någon tillgång till intern information utan bara till företagets externa redovisning. Vad som avses som riktig redovisning skiljer sig åt mellan de två traditionerna. Inom den kontinentala traditionen så är en ”riktig redovisning” en redovisning som stämmer överens med lagen. Enligt den anglosaxiska traditionen så är huvudmålet att redovisningen ska ge en rättvisande bild av verkligheten. Detta kan till och med innebära att man frångår lagar och standarder för att ge en rättvisande bild av företaget. Detta har lett till att redovisningsprofessionen i den anglosaxiska traditionen varit större och starkare i dessa länder. (Smith, 2006, S. 68, 70)

I den kontinentala traditionen finns det ingen lagstiftning som anger ”riktiga värden” vid olika värderingsfrågor. I civillagstiftningen anges i vissa fall högsta tillåtna tillgångsvärdet medan skattelagstiftningen har angett det lästa tillåtna värdet. På grund av detta har det skapats ett gap mellan de olika lagsystemen som kan vara ganska så stort. Företagen har i de flesta fall då valt att använda sig av det lägsta tillåtna värdet, detta för att kunna skjuta skattebetalningar framåt i tiden. Detta har i sin tur lett till att

skattereglerna i praktiken styrt värderingen som företagen använt inom redovisningen. (Smith, 2006, S. 69)

3.2 Försiktighetsprincipen

Försiktighetsprincipen innebär att ett företag skall i valet mellan två möjliga värden välja det värde som är lägst vid värdering av tillgångar och det värde som är högst vid värdering av skulder. Till exempel vid lagervärdering tar detta sig uttryck genom att det värde som är lägst utav anskaffningsvärde och nettoförsäljningsvärde skall väljas vid en värdering. Detta tillvägagångssätt kallas för lägsta värdets princip. Vidare innebär försiktighetsprincipen att vinster inte realiserar förrän vid försäljning enligt realisationsprincipen. Däremot så ska värdet på tillgången skrivas ner vid en befarad förlust. Vid en eventuell uppskrivning får värdet på lagret inte skrivas upp till ett högre värde än anskaffningsvärdet. (Smith, 2006, S. 87)

Försiktighetsprincipen innebär ett asymmetriskt risktagande eftersom över- och underskattningar kan göras. Företagen skall inte redovisa orealiserade vinster på grund av den osäkerhet som framtiden innebär. Dock är företagen beredda att redovisa orealiserade förluster trots denna osäkerhetsfaktor. Subjektiva bedömningar accepteras i redovisningen så länge som de är pessimistiska och inte optimistiska. Detta kan leda till att jämförbarheten mellan perioder och företag blir sämre på grund av att olika metoder för värdering av tillgångar kan ha använts. Företagsledare har ofta en överoptimistisk tro på framtiden och sin egen förmåga därför måste redovisningen vara mer pessimistiskt utformad för att kompensera de negativa konsekvenser som kan uppstå på grund av detta. (Smith, 2006, S. 88)

Både i den anglosaxiska och kontinentala redovisningstraditionen har försiktighet varit en viktig del. En försiktig värdering är främst utmärkande i den kontinentala men i även i den anglosaxiska redovisningstraditionen där långivarna föredrar en mer försiktig värdering. Kopplingen mellan redovisning och beskattning är starkare i den kontinentala traditionen. Detta har bidragit till att öka försiktigheten i den mån skattelagstiftningen tillåter sådana värderingar. I den anglosaxiska redovisningstraditionen så är aktieägarna den främsta intressenten. Dessa tycker inte att det är lika viktigt med en försiktig värdering av tillgångarna som borgenärerna och förespråkar snarare en värdering till verkligt värde. (Smith, 2006, S. 88-89)

3.3 Användare

Den externa redovisningens huvudsyfte är att ge information till företagets användare och då främst de som befinner sig utanför företaget. De olika användarna av företagets externa redovisning har olika sorters informationsbehov. Företagens huvudsakliga användare är långgivare, staten och aktieägare. Det finns även fler övriga användare som är intresserade av företagets externa redovisning till exempel leverantörer, kunder, konkurrenter och anställda. Den stora frågan är hur redovisningen ska vara utformad för att kunna tillfredställa de olika användarnas informationsbehov. Vi kommer nedan att beskriva de huvudsakliga intressenternas informationsbehov. (Smith, 2006, S. 17)

3.3.1 Aktieägare

Ett företags aktieägare kan använda sig av den externa redovisningen för två skilda avsikter. Det första är för att utvärdera hur företagsledningen har skött företaget under perioden. Samt för att bedöma om styrelsen ska få behålla sin post eller om de ska

ersättas. Den andra avsikten är att avgöra huruvida aktier i företaget ska köpas, säljas eller behållas. (Smith, 2006, S. 18)

För aktiebolag som är börsnoterade och där ägarna är skilda från företagets rörelse så syftar redovisningen vidare till att utgöra underlag för prognoser, den har då så kallad prognosrelevans. Redovisningen kan också fungera som utvärdering av tidigare prognoser och kallas då för återföringsrelevans. (Smith, 2006, S. 20)

Dessa avsikter är inte relevanta om företagsledningen och ägarna är samma person/personer. Detta brukar vara fallet i enskilda firmor, handelsbolag och små aktiebolag som endast har en eller ett fåtal ägare. I dessa fall fungerar redovisningen som underlag för att bedöma företagets prestation. Och med hjälp av detta underlag kunna avgöra om någon förändring av inriktning bör ske och i värsta fall om hela eller delar av företaget måste läggas ner. (Smith, 2006, S. 18)

Aktiebolags ägare har en speciell roll eftersom deras ersättning utgörs av en residual, vilket innebär det som blir över efter att alla andra intressenter fått sin del av kakan. Därför har aktieägarna ett stort intresse av storleken på denna residual. (Smith, 2006, S. 17)

3.3.2 Långgivare

Långgivare är en av företagens huvudanvändare och utgörs utav banker och andra kreditinstitut. Där det huvudsakliga syftet med affärskopplingen är att kunna få återbetalning av lånet samt intäkter från låneräntan. Dessa villkor bestäms utifrån lånekontraktet. (Smith, 2006, S. 20)

Företagens externa redovisning ligger till grund för att bedöma kreditrisken hos företaget. Med kreditrisken menas risken för att företaget inte klarar av att betala/amortera av lånet på kort och lång sikt. På kort sikt är kreditrisken bland annat beroende av företagets likviditet och soliditet. På lång sikt är kreditrisken mer beroende av företagets framtida lönsamhetsutveckling. Långgivarnas främsta intresse av företagets framtida lönsamhetsutveckling är om företaget kommer ha möjlighet att kunna fullfölja sina betalningsförpliktelser eller inte. (Smith, 2006, S. 20-21)

3.3.3 Staten

Staten är i det här fallet representerad som skattemyndighet. Skattemyndighetens intresse av den externa redovisningen är att beräkna hur mycket företaget (aktiebolag och ekonomiska föreningar) eller ägare (i enskilda firmor samt handelsbolag) skall betala i skatt. Skattemyndigheten har således inget intresse av företagets framtida resultat utan använder sig bara av redovisningen för att kontrollera om rätt beräkningsmetod har använts för att beräkna skatten. (Smith, 2006, S. 22)

Staten representeras även av Statistiska Centralbyrån(SCB) som har till uppgift att samla in företagsinformation som utgör underlaget för beräkning av nationalräkenskaperna. (Smith, 2006, S. 22)

3.4 Bokföringsnämnden

Bokföringsnämnden är en statlig myndighet som verkar under finansdepartementet. BFN har egna instruktioner vilka består av sammanlagt sju paragrafer som beskrivs i SFS 2007:783 och de finansieras med ett eget anslag. Det huvudsakliga ansvaret som BFN har är att utveckla god redovisningssed i företagets bokföring och i den offentliga redovisningen. Utvecklingen av god redovisningssed sker genom att

nämnden publicerar allmänna råd och ger ut informationsmaterial inom sitt ansvarsområde. Vidare är en av huvuduppgifterna för BFN att informera om normer till småföretagare och upplysa om redovisningsfrågor i allmänhet. (BFN:s årsredovisning 2007, S. 2)

BFN består av elva ledamöter som är utsedda av regeringen, utöver detta finns även en kanslifunktion som består av sex medarbetare. Rådet assisterar regeringskansliet i redovisningsfrågor, är delaktiga i utredningar inom kommittéväsendet samt ger yttrande över författningsförslag. BFN har även till uppgift att lämna yttranden till domstolar om vad som kan anses utgöra god redovisningssed i olika avseenden. (BFN:s årsredovisning 2007, S. 2)

BFN har i huvudsak tre olika uppgifter vilka är att ge ut allmänna råd, vägledningar och uttalanden. De allmänna råden utgör endast sådant som BFN själva har beslutat om och ges ut i en särskild serie som heter Bokföringsnämndens allmänna råd. Dessa allmänna råd är oftast relaterade till någon bestämmelse i bokföringslagen eller årsredovisningslagen och måste således läsas tillsammans med vederbörande lagtext för att kunna förstås på rätt sätt. Ett allmänt råd är otillräckligt i sin ensamhet för den som vill få en fullständig bild inom ett speciellt område. (BFN:s normgivning, 2008.)

Vägledningen framställs främst för att visa hur redovisningen bör vara utformad inom ett visst område, detta med hänsyn till de författningar och allmänna råd som ges ut i ämnet. Vägledningen innehåller kommentarer till normerna, dessa kommentarer visar på hur redovisningen rent praktiskt skall gå till. En vägledning skall vara en tydlig och lättbegriplig beskrivning på de krav som ställs inom det område redovisningen behandlar. (BFN:s normgivning, 2008.)

Uttalanden är en mer begränsad serie som BFN ger ut. Liksom vägledningarna utgörs uttalanden av allmänna råd. Vidare ges en motivering till det allmänna rådet. (BFN:s normgivning, 2008.)

3.5 Ny indelning av företag

BFN beslutade sig i februari 2004 för att ändra sin inriktning med arbetet för att ta fram regler för onoterade företag. Förut har BFN anpassat och översatt de internationella redovisningsreglerna och sedan gett ut rekommendationer. När BFN tidigare har beslutat om förenklingar för ickenoterade företag har dessa även haft en möjlighet att tillämpa den mer avancerade redovisning som noterade företag använt sig av. Följden av detta var att regelverket blev väldigt omfattande för onoterade företag samt att informationen som dessa redovisade var oerhört svår att tolka. (BFN, *Info Dnr 28/04*, 2004, S. 1)

Det nya inriktningsbeslutet som BFN beslutade om i februari 2004 innebar en helt ny kategori indelning av företag. Detta mynnade ut i det pågående K-projektet där företag blev indelade i fyra olika kategorier beroende på storlek. Indelningarna av företag i K-projektet namngavs K1,K2,K3 och K4 där K1 utgörs av de minsta företagen och K4 utgörs av de största företagen. (BFN:s årsredovisning 2007, S. 6)

K1-företag är den minsta bolagskategorin som utgörs av enskilda näringsidkare och små handelsbolag som ägs av fysiska personer. Företag i kategorin får högst ha en nettoomsättning på 3 miljoner kronor. Arbetet med att skapa ett regelverk för enskilda näringsidkare påbörjades redan 2001 och utformades i samarbete med skatteverket och BAS-kontogruppen. BFN beslutade under 2006 om det nya allmänna rådet för

enskilda näringsidkare som upprättar förenklat årsbokslut. Det nya allmänna rådet fick för första gången tillämpas på bokslutet den 31 december 2007. (BFN:s årsredovisning 2007, S. 6)

Det huvudsakliga målet med regelverket var att skapa betydande förenklingar för företagen. Detta genom att redovisnings- och beskattningsregler synkroniseras samt att processen från löpande bokföring till deklaration samordnades. (BFN:s årsredovisning 2007, S. 6)

Det regelverk som ska gälla för små handelsbolag började undersökas och utformas av en särskild arbetsgrupp under 2004. Delägare i små handelsbolag omfattas inte av det allmänna rådet och förändringar i skattelagstiftningen som enskilda näringsidkare gör. (BFN:s årsredovisning 2007, S. 6)

K2-företag är den näst minsta företagskategorin som utgörs av mindre aktiebolag och ekonomiska föreningar samt de enskilda näringsidkare och handelsbolag som inte kan eller vill tillämpa K1-regelverket. Det här projektet startade 2004 i samarbete med skatteverket. Syftet med detta samarbete var att regelverket skulle harmonisera beskattningen och redovisningen på ett lämpligt sätt. Regeringen tillsatte hösten 2004 en utredning som skulle undersöka sambandet mellan redovisning och beskattning. Samarbetsgruppen bestående av skatteverket och BFN lämnade våren 2005 en första rapport om möjligheter till förenklingar inom redovisningsreglerna. (BFN:s årsredovisning 2007, S. 7)

För att räknas som ett K2-företag får högst ett av dessa tre krav överskridas; 50st anställda, 25 miljoner i balansomslutning och 50 miljoner kronor i nettoomsättning. K2-regelverket för aktiebolag beslutades 11 juni 2008 och kan tillämpas från och med 31 december 2008. (1 kap. 3 § ÅRL)

K3-företag är den första kategorin för större företag och kommer att innefatta större icke-noterade aktiebolag och ekonomiska föreningar som skall uppfylla mer än ett utav de kriterier som finns för K2-företag för att kallas för större företag. De krav som skall uppfyllas måste även uppfyllas två år i rad. (1 kap. 3 § ÅRL) Det är inte helt klart hur K3-regelverket kommer att vara utformat men enligt BFN kommer det att vara mer principbaserat och ha sin grund i både RR 1-29 och BFNs nuvarande normgivning. K3-projektet kommer med stor sannolikhet att i viss utsträckning även anpassas till IASB:s SME-projekt. En förenkling i K3 jämfört med RR1-29, SME och BFNs nuvarande normgivning är att upplysningskraven i årsredovisningen kommer att minskas. (Precht E., Drefeldt C., & Lundqvist P., Balans, 8-9/2008, S. 29), (BFN, info icke noterade företag, 2008, S. 2)

Arbetet med att utforma K3-regelverket har skett under första halvåret 2007 och kommer fortsätta under våren 2008. BFN har som mål att kunna lägga fram ett förslag på hur regelverket ska se ut till sommaren 2009. (BFN:s årsredovisning 2007, S. 7)

K4-företag utgör den kategorin som behandlar de största företagen som är börsnoterade aktiebolag och upprättar koncernredovisning. De typer av bolag som klassificeras som K4 skall följa regelverket som är utarbetat genom internationella regler och normer, IFRS och IAS. (BFN:s årsredovisning 2007, S. 7)

3.6 Bokföringsnämndens allmänna råd BFNAR 2008:1

Bokföringsnämndens allmänna råd för mindre aktiebolag beslutades och godkändes 2008-06-11. (BFN, *Årsredovisning i mindre AB*, 2008, S. 1) Nedan följer en kort beskrivning av de allmänna råd bokföringsnämnden lämnar om upprättande av årsredovisning i mindre aktiebolag.

Vägledningen som det nya regelverket innehåller utgörs av lagregler, det allmänna rådet, olika exempel och kommentarer. Då ett företag väljer att praktisera det nya allmänna rådet får de inte vid sidan av detta ta information från andra allmänna råd, rekommendationer eller uttalanden. Ett undantag är regler gällande fusion av företag där BFN:s regler om fusion av helägt aktiebolag samt redovisning av fusion skall tillämpas. (BFN, *Årsredovisning i mindre AB*, 2008, S. 1)

Det allmänna rådet får endast tillämpas av aktiebolag som är mindre företag enligt 1 kap. 3§ första stycket i årsredovisningslagen. Det får alltså inte användas av ett företag som är publikt eller som är moderföretag i en större koncern. När ett företag väljer att tillämpa detta allmänna råd så skall det göras i sin helhet utan avvikelser (BFNAR 2008:1, Punkt 1.4). Reglerna i det allmänna rådet är villkorade av varandra och ska således ses som en helhet. Det nya regelverket får första gången tillämpas vid bokslutsupprättande 2008-12-31. (BFNAR 2008:1, S.74)

Då frågor uppkommer som inte är reglerade i det allmänna rådet skall användaren i första hand söka vägledning i liknande frågor i det allmänna rådet och hur problemet behandlas där. I annat fall bör användaren tillämpa de grundläggande redovisningsprinciper som återfinns i årsredovisningslagen samt i det Allmänna rådet. (BFNAR 2008:1, Punkt 1.6) Frågor som rör löpande bokföring och arkivering av redovisningsinformation gäller regler som återfinns i bokföringslagen samt BFN:s normgivning för det berörda området. Det finns även beskrivet när avvikelser får ske från de principer som används i regelverket. (BFN, *Årsredovisning i mindre AB*, 2008, S. 1)

Det allmänna rådet föreskriver också hur uppställningsformen för förvaltningsberättelse, resultat och balansräkning skall vara utformad. Resultaträkningen skall vara kostnadsslagsindelad. Det är tillåtet att ändra namnet på en post om detta bättre beskriver innehållet men det är inte tillåtet att lägga till andra rubriker, underrubriker eller olika summeringsrader. (BFNAR 2008:1, Punkt 3.3)

Om ett företag väljer att börja tillämpa det allmänna rådet så måste företaget ta vissa övergångsregler i beaktande. Det finns två olika uppdelningar av övergångsregler i det allmänna rådet. De uppdelningar som kräver korrigeringar av ingående eget kapital och de som inte behöver korrigeras mot det egna kapitalet. Dessa övergångsregler är mycket detaljerade. Exempel på en post som är nödvändig att korrigera är uppskjuten skatt då denna inte får finnas med enligt det nya regelverket. Denna skall korrigeras mot eget kapital. Semesterlöneskulder är en typ av post som inte behöver korrigeras då den endast ska innehålla lagstadgade arbetsgivareavgifter och företaget får således utelämna de sociala avgifter som annars brukar vara med. Den effekt som följer av den nya redovisningen av semesterlöneskulder skall redovisas direkt i resultaträkningen samma år som företaget börjar tillämpa det nya regelverket. Det är frivilligt att redovisa en omräkning av tidigare års jämförelsetal. Det finns även möjlighet att skicka med en kopia av föregående års årsredovisning

tillsammans med den nya årsredovisningen om företaget har justerat ingående eget kapital. (BFN, *Årsredovisning i mindre AB*, 2008, S. 2)

I det allmänna rådet finns det även möjlighet att värdera poster i balansräkningen schablonmässigt. Detta ifall det är svårt att motivera en värdering på ett tillfredställande sätt eller om en mer exakt värdering inte kan motiveras av kostnadsskäl. Om en schablonmässig värdering ska användas måste nedanstående punkter kunna uppfyllas. (BFNAR 2008:1 punkt 2.9)

- *Det finns ett relevant och tillförlitligt underlag för schablonen.*
- *Schablonen används konsekvent.*
- *Schablonen ger ungefär samma värde som en värdering med utgångspunkt från årets faktiska förhållanden.* (BFNAR 2008:1 punkt 2.9)

3.7 Förändringar och förenklingar i det nya K2-regelverket

Det nya K2-regelverket har kommit att innebära en rad olika skillnader från tidigare regelverk. Nedan presenteras de mest väsentliga skillnader som framkommit. Dessa skillnader kommer att presenteras i två olika poster, skillnaderna i Resultaträkningen och skillnader i Balansräkningen. Om ett företag väljer att tillämpa K2-regelverket måste detta tillämpas i sin helhet och kan man inte följa andra allmänna råd, rekommendationer eller uttalanden vid upprättande av årsredovisningen.

3.7.1 Skillnader i Resultaträkningen

- Resultaträkningen får bara vara av kostnadsslagsindelad karaktär. (BFNAR 2008:1, Punkt 21.7-21.8), (Vägledning BFNAR 2008:1, S. 224)
- Av förenklingsskäl behöver ett företag inte periodisera inkomster och utgifter som vardera understiger 5000 kronor. (BFNAR 2008:1, Punkt 2.4)
- Återkommande utgifter som inte är personalutgifter till exempel försäkringsavgifter och prenumerationer är tillåtna att kostnadsföras samma år som fakturan ankommit alternativt betalning sker om kostnaden inte antas variera med mer än 20 % mellan åren. (BFNAR 2008:1, Punkt 7.9)
- Det är av förenklingsskäl tillåtet att intäktsredovisa försäljning av fastighet på kontraktsdagen. (BFNAR 2008:1, Punkt 6.30)
- För uppdrag till fast pris och uppdrag på löpande räkning finns det både en huvudregel och en alternativregel. Där huvudregeln för dessa båda är redovisningsmetoden successiv vinstavräkning. (BFNAR 2008:1, Punkt 6.12, 6.13)
- Det är mer konkret när väsentliga risker och förmåner övergår, till exempel vid varuförsäljning och i olika situationer när varan hämtas av fraktförare och när varan hämtas av köpare. (BFNAR 2008:1, Punkt 6.5)

3.7.2 Skillnader i Balansräkningen

- En hyrd egendom till exempel leasingavtal skall inte redovisas som en tillgång i balansräkningen utan skall alltid redovisas som ett operationellt leasingavtal. (BFNAR 2008:1, Punkt 9.3), (Vägledning BFNAR 2008:1, S. 152)
- Eget upparbetade immateriella anläggningstillgångar får inte aktiveras som tillgångar i balansräkningen. Detta trots att 4 kap. 2 § ÅRL (1995:1554) ger viss möjlighet till detta. Utgifter som kan hänföras till en sådan tillgång skall redovisas som en kostnad. Ett exempel på detta är att utvecklingsutgifter skall kostnadsföras i den period som de uppstår. (BFNAR 2008:1, Punkt 10.3)
- Det finns beskrivet i BFNAR 2008:1 vilka utgifter som skall läggas till i anskaffningsvärdet för förvärvade materiella och immateriella tillgångar. Ett exempel på en utgift som skall räknas in i anskaffningsvärdet är utgifter för pantbrev. Exempel på utgifter som inte skall räknas in i anskaffningsvärdet är nedmontering, bortforsling och återställande av plats, för dessa skall istället en avsättning göras. (BFNAR 2008:1, Punkt 10.8)
- Det är som en materiell eller immateriell tillgång tas i bruk så skall avskrivningen påbörjas. Ett undantag är förvärv av byggnader där avskrivningen får påbörjas det år tillgången tas upp i balansräkningen. Detta trots att byggnaden inte har tagits i bruk. (BFNAR 2008:1, Punkt 10.19)
- Det är möjligt att skriva av tillgångar med lika stora belopp varje år oberoende av när under året som tillgången tagits i bruk. (BFNAR 2008:1, Punkt 10.19)
- Tillgångar som är avskrivningsbara skall skrivas av även om tillgångens verkliga värde är högre än det redovisade värdet. Avskrivningsplanen skall omprövas om den är felaktig eller om nedskrivning gjorts. (BFNAR 2008:1, Punkt 10.20)
- Nyttjandeperioden för maskiner, inventarier och immateriella anläggningstillgångar kan för enkelhetsskull fastställas till fem år. För byggnader kan nyttjandeperioden bestämmas med hjälp av skatteverkets allmänna råd om värdeminskningssavdrag på byggnader. (BFNAR 2008:1, Punkt 10.23)
- Uppskrivning får endast göras på byggnader och mark och då högst upp till taxeringsvärdet. (BFNAR 2008:1, Punkt 10.37-10:38)
- Enligt det allmänna rådet så får inte uppskjuten skatteskuld eller fordran redovisas. (BFNAR 2008:1, Punkt 11.4)
- Finansiella anläggningstillgångar får inte värderas till verkligtvärde. Trots att 4 kap. 14a § ÅRL (1995:1554) ger viss möjlighet till detta. (BFNAR 2008:1, Punkt 11.6)

- De fordringar och skulder som finns i utländsk valuta ska värderas till balansdagens kurs. Om terminssäkring har gjorts skall värderingen ske till denna kurs. (BFNAR 2008:1, Punkt 11.7)
- Avsättningar skall redovisas i de fall företaget har åtagande till följd av avtal eller offentligrättsliga regler. När det finns sannolikhet för att utflöde av resurser kommer att behöva göras i framtiden för att reglera företagets åtaganden samt då en tillförlitlig uppskattning av beloppet kan göras. (BFNAR 2008:1, Punkt 16.2) Avsättningar som understiger 25000 eller 10 % av eget kapital behöver inte redovisas. (BFNAR 2008:1, Punkt 16.6)
- Förenklingar har skett för upplysningskraven där det i årsredovisningen bara behöver finnas med de krav som ÅRL anger. Förenkling för upplysningen om företagets tillämpade redovisningsprinciper, där det endast behövs upplysas om att företaget tillämpar BFNAR 2008:1 och ÅRL samt avskrivningstiden för anläggningstillgångar och vilka olika redovisningsprinciper som används vid tjänste- och entreprenaduppdrag. (BFNAR 2008:1, Punkt 19.1-19.3)

3.8 Sambandet mellan redovisning och beskattning

Sambandet mellan redovisning och beskattning är en utredning som påbörjades i oktober 2004 på uppdrag av regeringen med anledning av den internationella utvecklingen som skett. Utredningen har till syfte att undersöka hur sambandet mellan redovisning och beskattning skall vara utformat i framtiden och att föreslå vilka skatteregler som är motiverade utifrån deras analys. Det finns i huvudsak tre olika samband mellan redovisning och beskattning som benämns, det materiella sambandet, det formella sambandet och inget samband alls. Utredningen lämnade sitt slutbetänkande i september 2008. (SOU 2008:80, S.19)

Det materiella sambandet innebär att god redovisningssed och gällande redovisningsregler ligger till grund för inkomstberäkning och beskattningen av ett företag. Undantag görs om det finns särskilda skatteregler i inkomstskattelagen. Det materiella sambandet har minskat de senaste åren då fler särskilda skatteregler tagits in i inkomstskattelagen. Detta innebär att så länge redovisningen är grundad på god redovisningssed och vedertagna redovisningsregler kommer resultatet att accepteras av skatteverket. Till exempel om det är god redovisningssed att göra avsättningar för semesterskulder, då accepteras detta avdrag även i skattesammanhang. Det finnas alltså inte någon skatteregel som talar om hur avsättningar för semesterlöner skall göras. Om redovisningen går ifrån god redovisningssed och vedertagna redovisningsregler skall den korrigeras så att beskattningen kan grundas på ett redovisningsmässigt riktigt resultat. (Anderson V., *Handledning för sambandet mellan redovisning och beskattning*, S. 25)

Inom det formella sambandet är det istället de skatterättsliga reglerna som styr både redovisningen och beskattning. Särskilda skatteregler får tillämpas endast om företaget använder samma lösning i redovisningen. I detta samband är skattereglerna väsentliga i dubbel bemärkelse, både för redovisningen och för beskattningen. Ett exempel på detta är räkenskapliga avskrivningar där förutsättningen för att få göra dessa är att avskrivningen i deklarationen motsvarat samma avskrivning som i bokslutet. (Anderson V., *Handledning för sambandet mellan redovisning och beskattning*, S. 25)

Inget samband innebär att redovisningen och beskattningen är baserade på två separata regelsystem och att det inte föreligger något samband mellan dem alls. Hur företaget bokför och arbetar fram det redovisade resultatet har i det här sambandet ingen betydelse alls för hur företaget skall beskattas. Ett exempel på när det inte finns något samband mellan redovisning och beskattning är hur kapitalvinster- och förluster skall beskattas i en näringsverksamhet. Detta samband utgör den så kallade frikopplingen mellan redovisning och beskattning. (Anderson V., *Handledning för sambandet mellan redovisning och beskattning*, S. 25)

För företag som kan tillämpa K2-regleverket finns idag skillnader mellan redovisning och beskattning. Det nya K2-regelverket är framarbetat så att dessa skillnader ska minska då man bara har ett regelverk att förhålla sig till. I det nya regelverket så har redovisningen anpassats efter skattereglerna i inkomstskattelagen. (SOU 2008:80, S.27)

SamRoB utredningen föreslår främst att en frikoppling mellan redovisning och beskattning borde ske.

- *Det materiella sambandet avskaffas och ersätts av regler om beskattningstidpunkten i inkomstskattelagen (1999:1299).*
- *Om ett företag redovisar obeskattade vinster som fritt eget kapital skall de enligt regler i IL ta upp de obeskattade vinsterna till beskattning.* (SOU 2008:80, S. 19)

3.9 Avskaffandet av revisionsplikten

I dag måste alla aktiebolag i Sverige oavsett storlek anlita en kvalificerad revisor som ska granska och godkänna företagets externa redovisning. Revisionsplikten har varit lagreglerad sedan 1983 (SOU 2008:32, S.74). I utredningen föreslås att revisionsplikten avskaffas. Nedan redovisas utredningens förslag på ändringar i korthet. (SOU 2008:32, S.13)

Revisorns skyldighet är idag att granska styrelsen och verkställande direktörens förvaltning av verksamheten. I det nya förslaget föreslår utredarna att detta avskaffas. Därtill är revisorn även skyldig att kontrollera att företaget har betalt den skatt de är skyldiga att göra samt att inga ekonomiska brott har begåtts inom verksamheten. Om misstanke om brott uppstår skall detta anmälas. Dessa bestämmelser vill utredningen upphäva. En revisor väljs idag för en period om fyra år. I det nya förslaget föreslås att revisorn bara utses för ett år i taget. (SOU 2008:32, S.13)

Det nya förslaget om avskaffande av revisionsplikt föreslås börja gälla den 1 juli 2010. EU kommissionen föreslog den 1 mars 2007 att företagens administrativa börda ska minskas med 25 % innan år 2012. Den Svenska regeringen har sagt att de vill uppnå den 25 % minskningen redan till år 2010. Arbetet med att minska reglerna inom revision, redovisning och bolagsrätt pågår inom alla EU:s medlemsländer. Förslaget om avskaffandet av revisionsplikten är ett resultat av denna regelminskning. (SOU 2008:32, S.14)

Utredningen (SOU 2008:80) föreslår att EU:s maximigräns på 83 miljoner kronor i årsomsättning bör tillämpas, detta kommer resultera i att 96 % av alla aktiebolag i Sverige omfattas. Då företag inte längre tvingas att anlita en revisor beräknas

företagens revisionskostnader att kunna minska med 5,8 miljarder kronor per år. Mindre företag får med det nya förslaget möjlighet att välja de revisions- och redovisningstjänster som de behöver. Avskaffandet kommer göra att priser på redovisnings- och revisionstjänster blir lägre och skapar möjlighet för nya sorters tjänster. Konkurrenskraften anses också bli högre då företagen mer konkurrerar på samma villkor som övriga aktörer på den internationella marknaden där ingen revisionsplikt existerar. (SOU 2008:32, S.13-14)

Utredningen har även identifierat en rad negativa effekter som kan uppstå med avskaffandet av revisionsplikten. Både skatteverket och ekobrottsmyndigheten pekar på att det kan uppstå fel i skatteberäkningar samt att den ekonomiska brottsligheten kan breda ut sig. En annan negativ effekt som identifierats är den oro som revisorer känner då deras tjänster inte längre är lagstadgade kan leda till att priserna pressas samt att deras tjänster kanske helt eller delvis kommer att sluta efterfrågas.

4. Empiri

I detta kapitel kommer vi att återge intervjuer som vi har genomfört med Skatteverket, långgivare och revisionsbyråer. Inledningsvis kommer en presentation av respondenterna att göras, följt av intervjuerna i sammanhängande text.

4.1 Intervju med Skatteverket i Göteborg

Datum, 2008-11-26.

Respondenter: Kent Björkdahl är rättslig specialist inom redovisningsfrågor och Göran Gäfvert är rättslig expert på skatteverket.

Fråga 1. Innebär tillämpningen av K2-regelverket någon förändring och förenkling jämfört med tidigare regelverk?

Normgivningen i Sverige kommer att bli mer komplex framöver eftersom det kommer att finnas dubbla regelverk att förhålla sig till, dels de gamla rekommendationerna och dels det nya K2-regelverket. Detta kan komma att innebära merarbete för skatteverket men det ger också möjligheter till konsulttjänster för redovisare.

Något som vi ser som en förenkling är att de mindre aktiebolagen bara behöver tillämpa ett enda komplett regelverk. Det är bara några ytterligare allmänna råd från BFN som de kompletterar regelverket med till exempel vid en fusion, arkivering och givetvis den löpande bokföringen. Vi kan tänka oss att det är en förenkling även för dem som ska läsa och förstå en årsredovisning. Detta eftersom de vet vilka grunder som reglerna baseras på ifall det bara är ett och inte flera regelkomplex att förhålla sig till.

Ringa- och oväsentligt värde anges numera i belopp i den här normgivningen och det har inte funnits reglerat så exakt i tidigare regelverk. Företagen behöver inte längre periodisera de belopp som understiger 5000 kronor när det gäller inkomster och utgifter. När det gäller avsättningar så finns det också en beloppsgräns på 25000 kronor, således behöver avsättningar under 25000 kronor eller 10 % av eget kapital inte skuldföras.

Något mer som är nytt jämfört med traditionell normgivning är att det finns många tabeller. Där det mer konkret går att se när väsentliga risker och förmåner övergår, till exempel vid varuförsäljning och i olika situationer när varan hämtas av fraktförare och när varan hämtas av köpare. Det finns olika tabeller där det går att gå in och titta på olika schabloner, vilket är något nytt. Ännu en förenkling är kostnader som återkommer från år till år, om det är regelbundet återkommande kostnader som inte varierar mer än +/- 20 % då behöver man inte periodisera.

Om ett företag väljer att använda K2-regelverket så måste de tillämpa detta fullt ut och inte göra som idag då företagen kan hoppa mellan olika regelverk, till exempel BFN:s allmänna råd för lagervärdering och redovisningsrådets rekommendationer för värdering av materiella anläggningstillgångar. I K2-regelverket så finns allt samlat i ett dokument och inte på flera olika ställen. K2-regelverket är mera skatteanpassad, så strävan är att företagen ska kunna tillämpa så mycket som möjligt av redovisningens siffror vid beskattning utan att de behöver göra justeringar i deklARATIONEN. Sambanden med beskattningen ökar i K2. I K1 är också strävan att redovisningen ska

komma så nära beskattning som möjligt för att undvika justeringsposter i deklARATIONEN.

Skatteverket har haft ett flertal olika samarbetsprojekt tillsammans med Bokföringsnämnden under flera år. K1 och K2 har tillkommit i samarbete mellan bokföringsnämnden och skatteverket. Nu finns även en arbetsgrupp för K3-projektet där skatteverket finns med, där vi hoppas kunna komma med ett första utkast till sommaren 2009. Vi tror att K3 till stor del kommer att likna redovisningsrådets regelverk där man utgår ifrån föreställningsramen från IASB, där det finns ett regelverk för SME-företag som vi tror kommer att bilda utgångspunkten för K3.

Vad gäller förenklingar så kan man säga att det blir en förenkling för en långgivare, till exempel för den som läser en årsredovisning så blir det enklare. Eftersom om de kan regelverket så vet de ungefär hur balansposterna är värderade. Som det är idag så måste läsaren sätta sig in i varje balanspost och se om redovisningen följer Bokföringsnämndens eller Redovisnings rådets Rekommendationer.

Det är en försiktighet som präglar hela K2-regelverket eftersom de utgår ifrån att företagen ska värdera tillgångar till anskaffningsvärde och att det inte är tillåtet att värdera tillgångar till verkligt värde. Just denna försiktighetsprincip har fått en central roll i det nya K2-regelverket. Det kan vara särskilt intressant för långgivarna med en försiktig tillgångsvärdering men för skatteverket spelar detta inte så stor roll. För skatteverket uppkommer en större förenkling då de slipper justeringsposter i deklARATIONEN. Om företagen i dagens regelverk gör en värdering till verkligt värde så är det inte säkert att skattereglerna är de samma som redovisningsreglerna och då ska de göra justeringsposter för detta i deklARATIONEN. Det blir mindre antal justeringsposter i deklARATIONEN om företagen följer K2-regelverket eftersom detta är mer anpassat till skattereglerna.

Fråga 2. Blir företagets redovisning ett sämre beslutsunderlag för företagets huvudsakliga intressenter (skatteverket och långgivare) med det nya K2-regelverket jämfört med tidigare regelverk?

Framför allt när det gäller långgivarna skulle redovisningen bli ett bättre beslutsunderlag eftersom de borde bli en försiktigare värdering. Ur en långgivers synvinkel så kan det kännas säkrare att företagen följer K2-regelverket än andra regler möjligen. Finns det ett starkt samband mellan redovisning och beskattning så slipper företagen justeringsposter i deklARATIONEN och de kan i så stor utsträckning som möjligt använda det redovisade resultatet som underlag för beskattningen. För skatteverket innebär detta att det blir mindre administrativt arbete och mindre kontrollarbete. Detta i sin tur leder även till mindre administrativt arbete för företagen, eftersom ju fler justeringsposter som behövs i deklARATIONEN desto mer är det att kontrollera. Därför tycker vi att redovisningen blir bättre som beslutsunderlag för skatteverket.

Frågan om försäljning av fastighet och när de sen ska intäktsredovisas så talar det nya K2-regelverket om att detta normalt ska ske vid tillträdet, men man kan även tänka sig att det sker vid kontraktsdagen. För en fastighet som klassificeras som en anläggningstillgång, det vill säga att fastigheten skattemässigt är en kapitaltillgång och att det inte bedrivs någon handel med fastigheter är skattereglerna sådana att det är kontraktsdagen som avgör vilket år som fastigheten ska påverka realisationsresultatet skattemässigt. I K2-regelverket står det att huvudregeln är

tillträdesdagen. Det kan då uppstå en skillnad mellan olika år i redovisningen och i beskattningen. Skatteverket fick igenom att företag kan välja kontraktsdagen eller tillträdesdagen för anläggningsfastigheter. Detta var något som vi på skatteverket särskilt påpekade för att slippa just dessa justeringsposter i deklarationen, till exempel om kontraktsdagen är i december och tillträdesdagen är i februari så blir de två olika år för redovisning och beskattning.

Med det nya K2-regelverket blir det ett mer enhetligt regelverk som ligger ganska nära beskattningsvärdet och detta förenklar taxeringarbete för skatteverket. Det finns en stor utredning som lades fram i slutbetänkande i september. I utredningen om sambandet mellan redovisning och beskattning har de utrett frågan i fyra år och där de föreslår en fullständig frikoppling mellan redovisning och beskattning. Vilket går helt i motsatt riktning mot det nya K2-regelverket där det snarare blir en starkare koppling mellan redovisningen och beskattningen. I USA så säger man att redovisningen och beskattningen är frikopplade från varandra. Det är svårt att veta vad man menar med att ett land har frikopplat, man säger till exempel att Tyskland har ett starkt samband och att England har ett löst samband. Detta blir en definitionsfråga var gränserna ska dras.

K2-regelverket bygger på ett nära samband där redovisningen anpassas efter skattereglerna. Förslaget i SamRoB bygger på tanken att de ska föra in de regler som idag finns inom redovisningen och försöka baka in dessa i skatteregelverket genom nya kapitel. Vilket kan ses som att de vänder på sambandet i och med en frikoppling. Lagstiftaren tror att bokföringsnämnden i framtiden kommer att anpassa sig ännu mer till skattereglerna. När man talar om sambandet så menar man sambandet mellan periodiseringen av intäkter och utgifter. Den periodiseringen som görs inom redovisningen ska även gälla vid beskattningen. Vid ett starkt samband mellan redovisning och beskattning så krävs det inte så många justeringsposter i deklarationen. Vid beskattning så följer man god redovisningssed. Den här utredningen är en jätteviktig milstolpe om den nu går igenom. Skatteverkets representant i utredningen har i sitt särskilda yttrande varit kritisk till en frikoppling.

På skatteverket är vi i stort sätt nöjda med det nya K2-regelverket. Det är en klar förbättring i och med att det bara är ett enda komplett regelverk som alla företag i samma kategori tillämpar. Det är ett detaljerat regelverk vad de gäller pågåendearbete och tjänsteuppdrag. Tidigare har det inte riktigt varit helt klart vad som har gällt för pågåendearbete men nu så finns det tydligare beskrivet i K2-regelverket och det tycker vi är bra då detta är ett komplext område. Tidigare har bokföringsnämnden inte haft något allmänt råd om entreprenader utan det låg under intäkter som tjänsteuppdrag. Redovisningsrådet har även två rekommendationer en om intäkter och en om entreprenader.

En annan skillnad är att det är färre tilläggsupplysningar i K2 jämfört med ÅRL så not apparaten är betydligt nerbantad vilket är en förenkling.

4.2 Intervju med SEB I Göteborg

Datum, 2008-12-10.

Respondent: Fredrik Stenman företagsmarknadschef över sex kontor i distrikt Göteborg city och arbetar på SEB i Göteborg.

Fråga 1. Innebär tillämpningen av K2-regelverket någon förändring och förenkling jämfört med tidigare regelverk?

Det nya förslaget innebär att man delar upp företag i olika kategorier samt att det ska bli vissa förenklingar. Detta är steg ett och sen kommer det en fortsättning med en avreglering då det nya K-regelverket blir tvingande.

Det kommer också att innebära stora förändringar i och med avskaffandet av revisionsplikten. Det är ju inte fullt beslutat om hur regleringen kommer att se ut och vilka företag som kommer att innefattas. Det som är mest troligt är väl att de blir cirka 95-96 % av alla bolag som berörs, det vill säga att de går på EU:s högsta gränsvärde direkt.

Det första som jag ser är att det kommer innebära förenklingar vid periodiseringsarbetet i redovisningen. Där företagen inte behöva periodisera belopp som understiger 5000 kronor per post. Men det är ju inga större förändringar utan mestadels små förenklingar. Den större frågan är snarare hur det kommer att bli med avskaffandet av revisionsplikten. Den stora skillnaden för banken kommer då det inte finns någon revisor eller någon annan utomstående granskare som kan stå bakom bokslutet. Vad jag tror kommer att hända är att bankerna ändå kommer att kräva att en revisor granskar och skriver på årsredovisningen för att kvalitetssäkra att siffrorna stämmer. Det skulle kanske till och med räcka med att någon känd och tillförlitlig revisionsbyrå som banken har förtroende för har upprättat redovisningen för företaget. Detta är ju bara mina spekulationer och inget som banken uttryckligen har sagt eftersom man inte fullt ut vet hur reglerna kommer att se ut än. Det är även svårt att veta hur regelverket kommer att ta sig uttryck i praktiken för långgivare i stort.

Sen så är det inte tillåtet med uppskrivning av fastigheter till högre än taxeringsvärdet. Om banken gör en bedömning att en tillgång till exempel en fastighet är undervärderad i balansräkningen så kan banken göra en egen bedömning utifrån de priser som råder på marknaden vid tidpunkten. Däremot så kan det vara ett problem för företag som gör en förlust ett år och vill överbrygga detta med en uppvärdering av fastigheten.

Fråga 2. Blir företagets redovisning ett sämre beslutsunderlag för företagets huvudsakliga intressenter (skatteverket och långgivare) med det nya K2-regelverket jämfört med tidigare regelverk?

Om ett företag tillämpar K2-regelverket så kommer inte redovisningen som beslutsunderlag att påverkas för oss som långgivare. Däremot så kommer redovisningen att påverkas som beslutsunderlag om det inte finns någon extern granskare av redovisningen med i bilden. Det är viktigt att det finns någon med som är påläst och vet vad som händer och skriver på bokslut, tycker jag. De nya schablonmässiga värderingarna kommer inte att påverka redovisningen som beslutsunderlag nämnvärt eftersom det är så små belopp. Granskningen kommer från vår sida inte att försvåras direkt utan det blir snarare en rakare redovisning. Företag kommer inte att få det svårare att få lån om de använder sig av det nya K2-regelverket eftersom vi ändå är inne och gräver i varje post och ställer frågor. Det finns ju en möjlighet att man kanske kommer att ställa lite mer frågor än tidigare eller kontaktar revisionsbyrån om man känner att det behövs mer information. Det stora problemet är åter om det inte finns någon extern granskare då företaget själva gör all redovisning.

Blir det några större frågetecken eller komplikationer med det nya regelverket så kommer dessa inte att synas förrän våren 2009. Vi har inte hört någon som har valt att tillämpa det nya regelverket ännu. Det blir väl inte förrän det börjar närma sig 2012, då man måste gå över till det nya K-regelverken. Då vet vi ju också mer hur avskaffandet av revisionsplikten kommer att ta sig uttryck.

Det är ju klart att en ny reglering kommer att innebära att företagen och vi på banken måste sätta oss in i det nya regelverket. Vilket innebär att det kommer att ta mer tid och resurser till en början jämfört med ett regelverk som man redan behärskar.

Det nya regelverket är ganska skattestyrt eftersom skatteverket var med och utformade regelverket. På banken ser vi inte detta som något direkt problem eller att det skulle påverka vår bedömning av företaget.

Om ett företag har utvecklingskostnader så skall dessa nu redovisas som en kostnad direkt i den perioden som de uppstår och inte läggas till i balansräkningen. Vilket kan få negativa konsekvenser för företag som har stora utvecklingskostnader.

4.3 Intervju på Ernst & Young i Uddevalla

Datum, 2008-12-03.

Respondenter: Olle Pehrsson är auktoriserad revisor och Yvonne Larsson är godkänd revisor på Ernst & Young i Uddevalla.

Fråga 1. Innebär tillämpningen av K2-regelverket någon förändring och förenkling jämfört med tidigare regelverk?

Vi har fått utbildning om regelverken K1 och K2 och vi gillar inte något av de nya regelverken. K1-regelverket är bara skatteverkets önskemål och handlar inte om god redovisningssed utan bara om att på ett enkelt sätt få fram ett beskattningsunderlag som vi tycker är väldigt fyrkantigt. K2-regelverket är på samma sätt också i förstahand ett beskattningsunderlag med generella och fyrkantiga regler som till och med gör avsteg ifrån god redovisningssed i många avseenden. Det nya K2-regelverket säger till exempel att periodisering under 5000 kronor per delpost inte behöver göras, det tycker inte vi att man generellt kan säga, utan det är beroende av företagets storlek.

Förut i det gamla systemet har det ju varit så att god redovisningssed är det som styr redovisningen och sedan har beskattningen fått anpassas efter detta. I beskattningsregelverket finns några speciella skatteregler inom vissa speciella områden där man inte tar hänsyn till den goda redovisningsseden och där i stället beskattningen styr redovisningen. Om det inte finns några speciella skatteregler så gäller god redovisningssed. Detta tycker vi är en vettig röd tråd och den känner vi inte riktigt igen i det nya K2-regelverket. Vi sätter vår förhoppning till K3 i stället. Detta trots att vi ännu inte har sett det nya K3-regelverket men vi tror ändå att det blir bättre då det är mer i linje med god redovisningssed och då även ur beskattningssynpunkt.

Vårt råd till alla våra kunder här i Uddevalla blir därför att inte tillämpa K2-regelverket. Vi kommer i stället att rekommendera dem att ligga kvar i gamla systemet tills vi har sett K3-regelverket och sedan ta beslut om att antingen tillämpa K3 eller möjligen K2. Jag tror inte att vi kommer rekommendera någon att gå över till K2-regelverket men om vi ändå skulle göra det så gör vi det direkt efter att vi har sett

K3 eller så gör vi det 2012 då det blir tvingande. Vi kommer inte att rekommendera våra kunder att gå in i K2 då de inte kan gå tillbaka till tidigare regelverk. Det känns konstigt att ge någon rådet att gå in i K2 när man inte har hela K-paljetten klar, så känner vi i alla fall.

Om man tänker på det här med periodiseringar så är det klart att om man inte behöver periodisera så innebär det en förenkling för företaget. Det är ju klart att om företaget spar tid så är det bra. En annan argumentation är att återkommande händelser som inträffar varje år kommer att förenklas. Om företaget till exempel har en försäkring som de betalar i halvårsskiftet som de tidigare kanske delat upp på två år så finns det en risk för att det vid ett övergångsår blir fel. Om företaget har en försäkring på 10 år så kan det bli fel år 1 och år 10 men de övriga åtta åren där emellan kommer att bli rätt belastade med 12 månaders försäkringskostnader. Det är väl detta som de har tänkt sig som en förenkling då man slipper att göra vissa periodiseringar.

Att alla regler finns samlade i ett komplett regelverk i stället för på flera olika ställen kan ses som en förenkling. Redovisningen i det nya K2-regelverket är något enklare men mer fyrkantig, detta gillar vi inte. Redovisningen är något enklare och går lite snabbare att upprätta men på bekostnad av att den blir mindre rättvisande.

Revisionsinsatsen blir även den något enklare och snabbare men på bekostnad av den goda redovisningsseden. Vi siffernissar vill skapa en rättvisande bild av företagets redovisning som är så nära verkligt värde som möjligt. Det nya K2-regelverket är dock ett avsteg från detta. I K4-regelverket och IFRS så strävar de mer åt den anglosaxiska redovisningstraditionen. Under de senaste 10 åren har det påbörjats en globaliseringsprocess där EU nu kör sitt race och där jänkarna rullar ut rätt mycket av sitt tänk och sen syr man ihop säcken globalt.

Det är väl bra att företagen är indelade i olika kategorier med egna regelverk som beror på deras storlek. Där stora börsbolag värderas på liknande sätt över hela världen vilket gör att man i den globaliserade världen kan jämföra äpplen med äpplen och inte äpplen och päron. För små företag däremot kommer det inte bli likadant då lokala eller nationella avvikelser kommer att tillåtas. Det är i stort sett bra att det sker en standardisering av redovisningen, i alla fall för de stora företagen så att det går att jämföra dessa företag globalt.

Vi upplever inte att det har blivit så väldigt mycket enklare att upprätta en årsredovisning med det här nya regelverket. Utan det är bara marginella skillnader. Det är ju inte så mycket enklare att det går att spara flera dagar vid upprättande av årsredovisningen. Det är marginellt lättare för företagen men är väldigt anpassat efter skatteverket för att underlätta deras jobb.

Tanken är god att förenkla för små företag och att de inte ska behöva experthjälp för att klara av redovisningen. Dock blev inte förenklingen så mycket enklare som man hade förväntat sig i den här nya K-världen. Det känns som att skatteverket har fått diktera villkoren för att de själva ska få det lättare. En av våra framstående experter inom redovisningsvärlden, Sven-Inge Danielsson från SFR spyr galla över nya K1. Han förespråkar mer verkliga värden i stället för de här schablonerna.

Fråga 2. Blir företagets redovisning ett sämre beslutsunderlag för företagets huvudsakliga intressenter (skatteverket och långgivare) med det nya K2-regelverket jämfört med tidigare regelverk?

Det man vill åstadkomma med redovisningen är att den ska spegla verklighet och vara "true and fair" detta är något som vi tycker att de har lyckas sämre med i K2-regelverket jämfört med tidigare regelverk. K2-regelverket ger en mindre rättvisande bild av företagets ekonomiska ställning och därför tycker vi att tillförlitligheten minskar. Frågan är om detta spelar någon roll för dessa företag där riskerna kanske inte är jättestora. Om det inte blir en lika exakt spegling av verkligheten så tycker vi att det borde leda till att redovisningen blir ett sämre beslutsunderlag.

Oftast är det ju så att bankernas kreditbeslut ligger inom vissa intervall för hur företaget mår. Jag skulle tro att de här avvikelserna oftast hamnar inom det intervallet så att beslutsfattandet skulle bli detsamma som med tidigare regelverk. Ibland kan det vara så att företaget hamnar precis utanför gränserna och då kan det få konsekvenser för både företagen och bankerna. Rent generellt så blir redovisningen ett sämre beslutsunderlag med K2-regelverket än tidigare regelverk.

Som granskare och revisor tycker vi att redovisningen är av sämre kvalitet och speglar verkligheten sämre än med det gamla regelverket. Det är ju klart att om vi som revisorer ska uttala oss om detta så blir det en ökad svårighetsgrad.

Sedan får man även beakta att revisionsplikten i dessa företag kommer att upphöra. Det är ingen slump att avskaffandet av revisionsplikten kommer samtidigt som K-projektet utan det ingår i hela förenklingspaketet och spara pengar åt näringslivet. Vårt problem blir knappt kännbart utan det blir mer en teoretisk diskussion, eftersom vi tror att revisionsplikten försvinner från och med 2011 i 50-25-50-Företag. Vi kommer därför inte att beröras av detta eftersom de flesta företagen inte kommer att tillämpa detta regelverk förrän 2012 då de blir tvingade. Då är revisionsplikten ändå redan borta.

Revisionspliktens avskaffande är för oss en mycket större fråga än det nya K2-regelverket. Vår uppfattning är att bankerna kommer att kräva att en revisor har granskat och godkänt redovisningen. Bankerna kan ju inte fatta beslut på ett material som inte är kvalitetssäkrat. Till exempel så kan det också bli aktuellt att ett större företag som Volvo ställer som krav att deras underleverantörers redovisning granskas och godkänns av en revisor.

Vi hoppas och tror att det inte ska bli så ödesdigert för oss med avskaffandet av revisionsplikten, men med den ribban som de valt med 83 miljoner i årsomsättning vilket är EU:s maximigräns för små företag vet vi inte hur det kommer att gå. Detta kommer att innebära att 97 % av alla aktiebolag i Sverige kommer att omfattas av regleringen. De andra länderna som har avskaffat revisionsplikten har gjort detta stegvis. I Danmark valde man att sätta gränsen på 3 miljoner i årsomsättning och i England tror jag det tog sju år innan de avskaffade revisionsplikten fullt ut.

Vi hoppas att vi inte kommer att tappa 97 % av våra kunder utan de kommer att välja att anlita oss frivilligt. Vilket är roligare då man i stället känner sig efterfrågad och inte bara är något nödvändigt ont. De företag som bara tycker att revisorn är något nödvändigt ont kommer vi förmodligen att tappa fram tills att de stöter på en massa problem och frågar om vi inte kan hjälpa dem igen. Även de bolag som har för avsikt att sälja av sitt företag inom en överskådlig framtid kommer att behöva ha en revisors godkännande av räkenskaperna. De företag som är enmansföretag som inte har några lån till exempel ett litet konsultföretag har egentligen inte något direkt behov av att en revisor granskar deras räkenskaper och där kan vi inte tillföra något mervärde.

Det är ju ingen jättebra tidpunkt att avskaffa revisionsplikten just nu då vi är mitt uppe i en global finans- och förtroendekris. Där man kanske snarare skulle vilja ha lite mer kvalitetssäkring av revisorn för att återbygga förtroendet igen.

4.4 Intervju på KPMG i Göteborg.

Datum, 2008-12-04.

Respondent: Håkan Wallin är auktoriserad revisor och arbetat med redovisningsfrågor samt håller i utbildningar och seminarier på KPMG i Göteborg.

Fråga 1. Innebär tillämpningen av K2-regelverket någon förändring och förenkling jämfört med tidigare regelverk?

Jag tycker att det är en förenkling jämfört med de tidigare regler och normer, i alla fall teoretiskt. Sen är det väl alltid så att när det kommer nyheter så innebär det ju inte en förenkling med en gång. Det blir ju trots allt en förändring också och en förändring innebär alltid att det blir ett nytt sätt att tänka för de företag som ska upprätta boksluten. Det är klart att det upplevs som svårare att göra något som man inte är van vid att göra. I det avseendet så är det rent praktiskt inte en förenkling från dag ett, det tror jag inte att det kommer bli. Det är ju ändå såpass stora likheter i det nya regelverket så det blir inte så mycket som kommer att ändras. Företagens administrativa börda för redovisningsarbetet kommer inte att minskas nämnvärt. När företagen väl lärt sig det nya regelverket så är det något mindre administrativt arbete som behöver göras jämfört med vad som behövs idag.

Några exempel på nya förenklingar för företagen som jag kan se är mer i själva bokslutet där mindre periodiseringar kommer att behöva göras. I årsredovisningen så blir det lite mindre upplysningar som måste finnas med. I ett bolag som bedriver samma verksamhet år efter år så behöver de sällan göra några större förändringar i beskrivningen av sina redovisningsprinciper. Har du en gång upprättat dessa upplysningar så är det ju ungefär samma från år till år. Då är det inte så betungade för företagen, förutom år ett då upplysningarna ska upprättas för första gången. Om ett företag startar från ett vitt blad är det lite enklare med det nya K2-regelverket eftersom det är ett mindre antal uppgifter som ska vara med i årsredovisningen.

Ur revisionssynpunkt blir det mindre som skall granskas och mindre som behöver kontrolleras att det verkligen är rätt beskrivet i årsredovisningen. Ska man se det väldigt strikt så måste man även kontrollera att företag som tillämpar det nya K2-regelverket verkligen följer det nya regelverket i sin helhet. Detta eftersom företagen måste tillämpa hela regelverket i sin helhet och inte bara ta vissa delar från K2-regelverket och några från befintliga regelverk.

Som förenkling kommer regelverket att innebära en större förändring på sikt än vad det är direkt. Jag kommer inte direkt att rekommendera något företag att börja tillämpa det nya K2-regelverket. Vi har på KPMG inte någon direkt uttalad policy om huruvida vi kommer att rekommendera något företag att använda sig av det nya K2-regelverket.

Det kommer att ske andra betydligt mycket större förändringar framöver än vad som följer av det här nya regelverket. Något som jag tror kommer att påverka företagen i större utsträckning är avskaffandet av revisionsplikten. Det nya K2-regelverket kommer säkerligen även att genomgå en rad prövningar innan det blir

tvingande för företag. Hela K-projektet är inte färdigt än till exempel så är inte K3-regelverket som även dessa företag också kan välja att tillämpa klart ännu. Därför är ett alternativ att avvakta och se vad som händer i stället för att göra en förändring nu och sedan behöva göra ytterligare en anpassning inom några år igen.

De företag som redan idag har en inarbetad rutin vad de gäller redovisningen vill helst inte frivilligt bryta denna rutin om inte de nya redovisningsmetoderna innebär några revolutionerande förändringar. Det är faktiskt trots allt enklare att göra som man alltid har gjort. Något som kan hända är att vissa företag trots att de inte får det, börjar tillämpa vissa delar ifrån K2-regelverket till exempel att de är inte lika noga med periodiseringar eftersom det är så enligt det nya K2-regelverket.

Fråga 2. Blir företagets redovisning ett sämre beslutsunderlag för företagets huvudsakliga intressenter (skatteverket och långgivare) med det nya K2-regelverket jämfört med tidigare regelverk?

Jag tycker nog inte att det blir någon väsentlig skillnad när det gäller redovisningen som beslutsunderlag med det här nya K2-regelverket. Det som jag menar är att det är förenklingar, men jag kan inte säga att årsredovisningen blir sämre som beslutsunderlag på grund av detta. Bara för att företagen inte periodiserar lika mycket som tidigare så blir det trots allt ändå så att summan av alla periodiseringar över tiden blir noll. I och med K2-regelverket så blir det ingen större förändring av redovisningen som beslutsunderlag.

Däremot skulle de ytterligare förenklingar som diskuteras kunna innebära en förändring av redovisningen som beslutsunderlag. Det finns till exempel det här med förenklingen av redovisningen som innebär att vissa företag bara behöver göra förenklade årsbokslut vilket mer eller mindre innebär endast en kontantredovisning. Det är bra att det nya K2-regelverket innehåller mer skall och skall inte vilket gör att företagen får en klarare uppfattning om vad som gäller. Detta jämfört med årsredovisningslagen som mer innehåller mer får än skall och skall inte. Detta är en förbättring så att företagen och andra vet vad som gäller.

I och med det nya K2-regelverket så kopplas redovisningen mer ihop med beskattningen. Detta är lite unikt för Sverige där vi går stick i stäv med vad den globala trenden är som mer går åt att frikoppla beskattningen från redovisningen. Det finns en utredning som handlar om sambandet mellan redovisningen och beskattningen som föreslår att man i stället skall frikoppla redovisningen ifrån beskattningen.

4.5 Intervju på Ernst & Young i Göteborg

Datum, 2008-12-17.

Respondent: Jenny Falk är auktoriserad revisor och arbetat med redovisningsfrågor för ägarledda företagsamt håller i internutbildningar på Ernst & Young i Göteborg.

Fråga 1. Innebär tillämpningen av K2-regelverket någon förändring och förenkling jämfört med tidigare regelverk?

Bokföringsnämnden har ändrat inriktning på sitt normgivningsarbete från att tidigare behandlat sakfrågor till att ta fram hela regelverk till varje företagskategori i stället. Den största förändring är att det numera är ett komplett regelverk vilket bland annat

innebär att företagen inte längre behöver leta i olika rekommendationer för att finna svaren på en specifik fråga. Jämförbarheten mellan olika företag blir också bättre eftersom K2-regelverket är mer detaljstyrt. Det nya gränsvärdet är en klar förbättring jämfört med tidigare 10/24, som företag oftare överskred. Det finns inga stora valmöjligheter i K2 utan det står väldigt tydligt hur företagen skall behandla olika frågor.

Som förenklingar finns det generella väsentlighetskriterier och schablonregler. Bland annat slipper företagen att göra en del periodiseringar, företagen behöver inte tänka på hur lång nyttjandeperioden är för till exempel inventarier, de behöver inte göra en nedskrivningsprövning om avskrivningstiden är fem år eller kortare – om det inte är uppenbart att tillgången är värdelös. Många av de mindre företagen redovisar i praktiken redan efter dessa ”förenklingar” så i princip tror jag inte att det blir någon större förändring.

K2-regelverket innebär inte enklare regler utan snarare en begränsning i de val som företagen har vid komplicerade redovisningssituationer.

Vid BFN:s framtagande av K2-regelverket så gjordes detta ursprungligen tillsammans med skatteverket, vilket innebär att skattereglerna lyser igenom väldigt tydligt i det här regelverket. Framför allt när det gäller korttidsinventarier och avskrivningar så är det en stark koppling vad företagen tillåts att göra. Om man talar om att redovisningen skall återge en rättvisande bild så kan man ifrågasätta om en avskrivning på fem år på till exempel stora maskiner som har livslängd på tio år är rättvis. Det bör nämnas att företagen har en möjlighet och inte att de måste använda en avskrivningstid på fem år.

Egentligen så tror jag inte att det kommer att innebära någon större förändring för mindre aktiebolag med det nya regelverket. Den största förenkling är nog att regelverket finns samlat på ett ställe och att regelverket är väldigt tydligt då det är utformat som en årsredovisning. Den beskriver hur företaget ska behandla de olika delarna i årsredovisningen. Som det är nu känns det som att årsredovisningen och inkomstskattedeklarationen hänger ihop väldigt mycket. Viktigt är att beakta SamRoB-utredningen, där utredningen föreslår att redovisningen och beskattningen frikopplas. Då kommer det inte att finnas det här nära sambandet som återfinns i K2-regelverket. Språkmässigt blir de då tvungna att skriva om K2-regelverket då det inte längre kan luta sig lika mycket mot skattereglerna. Dessutom så finns det en utredning om enklare redovisning som pågår just nu. Ett delbetänkande gavs i juni 2008. I utredningen föreslår man en hel del förenklingar bland annat färre upplysningskrav men också att mindre företag exempelvis inte ska behöva upprätta någon förvaltningsberättelse i årsredovisningen. Hänvisning skall istället göras till not med vissa specifika uppgifter. Det finns dessutom ett förslag att ändra gränsen för mindre företag som nu är 50-25-50 till den enligt revisionsutredningens förslagna på 83-41,5-50. De föreslagna förenklingarna innebär att det nuvarande K2-regelverket kan komma att bli strängare än kraven i ÅRL. Jag är säker på att K2-regelverket kommer att se annorlunda ut när det blir tvingande att tillämpas, jämfört med hur det ser ut idag.

Jag tror inte att det är speciellt många företag som väljer att tillämpa K2-regelverket innan det blir tvingande, vilket jag bedömer kan vara tidigast år 2011 eftersom det tar tid att få igenom ändringarna i redovisnings- och skattelagstiftningarna.

Som en rekommendation till de företag som funderar på att träda in i regelverket tycker jag att de skall genomföra en konsekvensanalys – vilket regelverk är mest lämpat för mig och mitt bolag? Vad innebär det för mitt företag att träda in i det nya K2-regelverket? Hur påverkar det min redovisning? Exempelvis är det inte tillåtet enligt K2-regelverket att redovisa egenupparbetade immateriella tillgångar. Hur påverkar det min skattemässiga situation? Eller är det kanske t o m så att företaget skall redovisa i enlighet med det kommande K3-regelverket? K3-regelverket är dessutom huvudregelverket för de bolag som avslutar sitt räkenskapsår med en årsredovisning. K2 är en valmöjlighet som mindre aktiebolag har. Med andra ord anser jag inte att man skall ”kasta sig in” i detta nya regelverk. Det kan istället vara klokt att vänta med att gå in i det nya regelverket idag eftersom det händer mycket på redovisningsområdet just nu.

Fråga 2. Blir företagets redovisning ett sämre beslutsunderlag för företagens huvudsakliga intressenter (skatteverket och långgivare) med det nya K2-regelverket jämfört med tidigare regelverk?

Hela K2-regelverket genomsyras av försiktighetsprincipen. Samtidigt så innehåller det nya regelverket förenklingsregler där företagen inte behöver periodisera vissa belopp och de behöver inte heller göra nedskrivningar om beloppet håller sig inom vissa intervall. Frågan är om detta egentligen går ihop med försiktighetsprincipen? Det skulle kunna vara så att företaget borde göra en nedskrivning men de väljer att inte göra det och lutar sig då mot det allmänna rådet. Dock är det inga väsentliga belopp vi talar om, så min bedömning är att det ändå inte påverkar företagets redovisning som beslutsunderlag för en utomstående part.

K2-regelverket är väldigt detaljstyrt och företagen har ingen direkt valmöjlighet mellan olika redovisningsprinciper. En intressent kan genom att läsa K2-regelverket skapa sig en god förståelse hur företaget redovisat dess tillgångar och skulder.

Bokföringsnämnden har valt att i K2-regelverket endast tillåta kostnadsslagsindelad resultaträkning. Detta tror jag till största del beror på att de vill öka jämförbarhet mellan företagen. Det ger även en tydligare årsredovisning för läsare och granskare. De företag som vill redovisa enligt funktionsindelad resultaträkning kommer att bli tvingade att tillämpa det kommande K3-regelverket

5. Analys

I analyskapitlet kommer vi att diskutera och analysera teorin och empirin som vi har presenterat ovan i kapitel 3 och kapitel 4. Vi utgår ifrån våra forskningsfrågor vid analysen.

5.1 Fråga 1. Innebär tillämpningen av K2-regelverket någon förändring och förenkling jämfört med tidigare regelverk?

Nedan kommer vi att presentera det som vi funnit i teorin och empirin som svarar på uppsatsens första fråga. Till att börja med kommer vi att analysera första frågan med rubrikerna den nya kategoriindelningen av företag följt av skillnader i resultat och balansräkningen. Slutligen kommer vi att ta upp övriga förenklingar i K2-regelverket.

5.1.1 Ny indelning av företag

Den nya kategoriindelningen K1,K2,K3 och K4 som bokföringsnämnden började arbeta fram 2004 ligger helt i linje med den indelning som återfinns i EG-rätten. Där är gränsvärden för mindre aktiebolag 50 stycken anställda, 25 miljoner kronor i balansomsättning och 50 miljoner kronor i nettoomsättning. Enligt Jenny Falk är detta en förbättring jämfört med tidigare 10/24 eftersom det var flera mindre företag som för enkelt överskred denna gräns och klassades som stora företag. Ett exempel på sådana företag är företag som äger fastigheter som relativt enkelt överskred den gamla gränsen och klassificerades som ett stort företag.

Den nya indelningen av företag i Sverige leder till att svenska företag mer liknar de andra EU-ländernas företagsindelning. Detta tror vi är ett steg mot en mer enhetlighet inom EU, vilket är en bit på vägen mot att alla medlemsländer blir ett stort område med liknade lagar och regelverk. En följd att detta kan vara att handel mellan länderna underlättas och konkurrensen ökar vilket i sin tur leder till lägre priser. En fördel med en större enhetlighet inom EU är att det underlättar jämförelsen av företag mellan de olika medlemsländerna.

Våra respondenter framhåller att det är bra med en större uppdelning av företagen i Sverige. Detta eftersom det då är möjligt att i större utsträckning skraddarsy regelverken efter företagens egna och deras intressenters behov och på så vis skapa enklare regelverk.

Det som bokföringsnämnden framhåller som den största anledningen till att det skett en ny indelning av företagen i Sverige är förenklingen som detta skall komma att innebära. Vi och några av våra respondenter har framhållit att det huvudsakliga syftet med den nya indelningen snarare är en ökad anpassning till EU.

5.1.2 Skillnader i resultaträkningen

En resultaträkning skall vara kostnadsslagsindeldad enligt K2-regelverket. Jenny Falk tror att detta i första hand kommer att innebära en förenkling för läsare och granskare av redovisningen snarare än att detta skulle vara en förenkling för företagen. Detta eftersom det är lättare att granska och läsa företagens redovisningar om de ser likadana ut. För de företag som använder en funktionsindeldad resultaträkning kommer detta inte att innebära en förenkling då de får en jobbig omställningsprocess att gå över till en kostnadsslagsindeldad resultaträkning. De företag som vill tillämpa en funktionsindeldad resultaträkning kommer förmodligen inte att använda det nya K2-

regelverket utan kommer att använda sig av K3-regelverket i stället. Vi tror att valmöjligheten främst har begränsats på grund av att de flesta företag använder en kostnadsslagsindelad resultaträkning.

Poster som understiger 5000 kronor behöver inte periodiseras i det nya K2-regelverket. Här framhåller Olle Pehrsson och Yvonne Larsson att detta är ett avsteg från god redovisningssed. De tycker inte att det generellt går att säga att utgifter upp till 5000 kronor är oviktiga och därför inte behöver periodiseras. Utan de menar att det bland annat beror på företagets storlek hur mycket detta påverkar redovisningen. Vi och de flesta av våra respondenter tycker att det är en förenkling på så vis att företagen slipper att periodisera många små utgifter som kanske bara skulle innebära onödigt mer arbete för många företag.

Kostnader som återkommer till exempel försäkringskostnader och prenumerationer som inte skiljer sig mer än 20 % mellan åren behöver inte periodiseras utan kan belastas med en årskostnad. Vid övergången till K2-regelverket så finns det enligt Olle Pehrsson och Yvonne Larsson en risk att kostnadsbelastningen kan bli fel i den första perioden och sista perioden. Det blir ingen skillnad på lite längre sikt eftersom summeringen av alla periodiseringar över tiden blir noll.

Vid försäljning av fastighet är det av förenklings-skäl tillåtet att intäktsredovisa denna på kontraktsdagen. I K2 regelverket skall företagen i normala fall intäktsredovisa en försäljning av fastighet på tillträdesdagen. I skatterätten så är det kontraktsdagen som bestämmer när en försäljning av fastighet skall intäktsredovisas. Det kan på grund av detta uppstå en skillnad mellan dessa båda regler som kan innebära att försäljningen belastar två olika år. Därför är det av förenklings-skäl tillåtet enligt K2-regelverket att intäktsredovisa en försäljning av fastighet på kontraktsdagen för att slippa göra en justeringspost i deklarationen. Detta framhåller Kent Björkdahl och Göran Gäfvert som någonting som de på skatteverket ville ha med i det nya K2-regelverket för att förenkla den administrativa bördan för företagen och granskarna på skatteverket.

5.1.3 Skillnader i balansräkningen.

I K2-regelverket får inte egna upparbetade immateriella tillgångar aktiveras som tillgångar i balansräkningen. Detta innebär att till exempel utvecklingsutgifter skall kostnadsföras direkt i den perioden som de uppstår. Denna regel följer försiktighetsprincipen som Bokföringsnämnden har utgått ifrån när de utformade regelverket. Immateriella tillgångar är väldigt svåra att värdera på ett tillförlitligt sätt och kräver att den som värderar dessa är väl insatt. Fredrik Stenman framhåller att detta kan innebära problem för företag med stora utvecklingskostnader därför att de inte kommer att kunna ta med egna upparbetade immateriella tillgångar i balansräkningen. Denna regel kan vara särskilt negativ för till exempel företag som lägger ner stora pengar på utveckling av IT-system och webbsidor då en värdering av deras tillgångar kan bli väldigt missvisande. Detta gör att de företag som vill redovisa egenupparbetade immateriella tillgångar förmodligen kommer att tvingas gå upp en kategori till K3-regelverket i stället. Detta är kanske mer en åtgärd för att följa försiktighetsprincipen än en åtgärd för att förenkla för företagen.

Nyttjandeperioden för maskiner, inventarier och immateriella anläggningstillgångar kan för enkelhets skull fastställas till fem år. Detta anser Jenny Falk kan vara en inskränkning mot den rättvisande bild redovisningen är tänkt att återge. Eftersom att

en maskin kan ha en livslängd på tio år men företaget kan skriva av denna tillgång på fem år.

Avsättningar ska redovisas i de fall företaget har åtagande till följd av avtal eller offentlighetsregler. Avsättningar som understiger 25000 kronor eller 10 % av eget kapital behöver inte redovisas. Kent Björkdahl och Göran Gäfvert talar om att K2-regelverket bättre reglerar vad som är att anse som ringa och väsentliga belopp och att denna regel visar på detta.

Upplysningskraven i årsredovisningen har förenklats, endast de krav som ÅRL anger behöver finnas med i företagets årsredovisning. Upplysningen om företagets redovisningsprinciper har också underlättats där företaget endast behöver ange att de tillämpar BFNAR 2008:1 och ÅRL. Därtill skall avskrivningstiden för anläggningstillgångar samt vilka olika principer som används vid tjänste- och entreprenaduppdrag finnas med bland upplysningarna. Samtliga av våra respondenter tycker att detta är en klar förenkling. Kent Björkdahl och Göran Gäfvert menar att det är enklare för användare att reda ut hur olika poster är värderade då alla regler återfinns inom K2-regelverket. Håkan Wallin påpekar att i ett företag som bedriver samma verksamhet år efter år så behöver de sällan göra några större förändringar i sin beskrivning av sina redovisningsprinciper. Har företaget en gång upprättat dessa upplysningar så är det ju ungefär samma från år till år. Han menar att om ett företag startar från ett blankt blad så är det något enklare med det nya K2-regelverket eftersom det är ett mindre antal uppgifter som ska vara med i årsredovisningen.

5.1.4 Övriga förenklingar

Jenny Falk menar att varje företag för det första bör göra en egen analys av vilket regelverk som passar just dem bäst. Hon tror inte heller att det är speciellt många företag som kommer att börja tillämpa K2 innan det blir tvingande 2011-12. På Ernst & Young kommer de stötta de företag som självmant väljer att tillämpa K2-regelverket. Personligen tycker Jenny Falk att företagen lika gärna kan tillämpa de regler och normer som redan finns idag då det i praktiken inte är någon större skillnad. Hon säger även att det händer väldigt mycket inom redovisning och beskattningsområdet just nu och kommer att sätta sina spår längre fram. Olle Pehrsson och Yvonne Larsson säger att de kommer att avråda alla sina kunder från att gå in i det nya regelverket nu. Det är bättre att vänta och se hur K3-regelverket kommer att se ut och sedan besluta om vilket regelverk företagen skall välja att använda. Även den faktorn att företag inte kan välja att gå tillbaka till det gamla regelverket om de byter anser de som avskräckande. De menar att det känns konstigt att ge kunderna råd om hur de skall agera när han inte vet hur hela "K-paletten" ser ut. Olle Pehrsson och Yvonne Larsson ser inte heller att det innebär speciellt många förenklingar att tillämpa K2-regelverket. De pekar på att företag inte kommer att kunna spara flera dagar vid upprättande av årsredovisningen enligt K2-regelverket. Håkan Wallin menar att företag som redan har en inarbetad rutin kring redovisningen inte kommer att byta bort denna mot nya rutiner om de inte måste. Göran Gäfvert och Kent Björkdahl tycker att K2-regelverket innehåller en del förenklingar som skulle minska företagets administrativa börda. De nämner bland annat att med den starkare kopplingen mellan redovisningen och beskattningen som återfinns i K2-regelverket så blir det mindre justeringsposter som behöver göras i deklarationen för företagen. Detta tror vi förmodligen är ett resultat av att skatteverket varit med och utformat det nya K2-regelverket.

Av våra respondenter att döma så råder det en stor osäkerhet inom branschen om vad som kommer att hända inom redovisningsområdet och hur de ska agera mot sina kunder. Ingen kommer att uppmana något företag att använda K2-regelverket förrän de sett hur de andra bitarna inom K-regelverken kommer att utformas. Kent Björkdahl och Göran Gäfvert är i stort sätt positivt inställda till det nya K2-regelverket och menar att det kommer att underlätta både företagets och skatteverkets administrativa arbete. Jenny Falk tror att det kommande K3-regelverket kommer att vara huvudregelverket för onoterade företag i Sverige.

Samtliga respondenter framhåller att den största förenklingen med K2-regelverket är att alla regler är samlade på ett och samma ställe samtidigt som de även framhåller att reglerna inte har blivit så väldigt mycket enklare. Jenny Falk säger att det snarare är en begränsning av de val som företag har vid olika redovisningssituationer än förenklingar. Olle Pehrsson och Yvonne Larsson säger att reglerna i det nya regelverket är något enklare men samtidigt mer fyrkantiga och det gillar han inte. Jenny Falk tycker att det är praktiskt att regelverket är uppbyggt som en årsredovisning så att företagen kan använda den som en checklista vid upprättandet av årsredovisningen. Den nya kategori indelningen av företag tas emot positivt då den ökar den globala jämförbarheten mellan företag så att man jämför äpplen med äpplen och inte äpplen med päron, detta enligt Olle Pehrsson och Yvonne Larsson. Kent Björkdahl och Göran Gäfvert tror att redovisning framöver kommer att bli komplex då det kommer att finnas dubbla regelverk att förhålla sig till, både nya K2-regelverket och de gamla reglerna. Fredrik Stenman säger att om det blir några större frågetecken eller komplikationer med införandet av det nya regelverket så kommer dessa inte att synas förrän tidigast våren 2009.

Respondenterna har varit positiva till att reglerna är samlade på samma ställe. Sedan råder det delade meningar om huruvida det är förenklat eller inte. Olle Pehrsson framhäver att han är negativ till i stort sett hela förenklingsförsöket, han anser att det är för fyrkantigt och att det på grund av detta inte följer god redovisningssed.

5.2 Fråga 2. Blir företagets redovisning ett sämre beslutsunderlag för företagens huvudsakliga intressenter (skatteverket och långgivare) med det nya K2-regelverket jämfört med tidigare regelverk?

Nedan kommer vi att besvara forskningsrapportens andra fråga utifrån teorin och empirin. Inledningsvis kommer vi analysera frågan utifrån långgivarnas sida och efter det avsluta med att analysera frågorna utifrån skatteverkets sida.

5.2.1 Långgivare

En utav K2-företagens huvudanvändare är långgivarna. Fredrik Stenman som är vår främsta expert på långgivarområdet säger att han inte tror att redovisningen kommer att bli ett sämre beslutsunderlag med K2-regelverket. Han säger att de nya schablonmässiga värderingarna inte kommer att påverka tillförlitligheten i redovisningen nämnvärt eftersom det är såpass små belopp. Fredrik framhåller att de på SEB ändå är inne och gräver i varje post och gör egna analyser och uppskattningar samt att de vid frågetecken ställer frågor till företagen. Han påpekar att vid införandet ett nytt regelverk kan vara så att de blir tvungna att ställa fler frågor till företagen eller deras revisionsbyråer jämfört med tidigare. Göran Gäfvert och Kent Björkdahl tror att K2-regelverket kommer att leda till ett säkrare beslutsunderlag då det präglas av försiktighet. Jenny Falk tror inte att redovisningen som beslutsunderlag kommer att bli sämre med K2-regelverket, men kan även se vissa regler som inte helt följer

försiktighetsprincipen då företag till exempel inte behöver göra en nedskrivning om inte summan uppgår till ett visst belopp. Resonemangen som förs ovan av Göran Gäfvert och Kent Björkdahl stöds även i teorin. Där långivare helst ser att försiktighetsprincipen efterföljs i redovisningen. Sammanfattningsvis tror inte någon av våra respondenter att redovisningen kommer att bli ett sämre beslutsunderlag om ett företag väljer att tillämpa K2-regelverket.

Fredrik Stenman framhåller att den främsta faktorn som skulle påverka redovisningen som beslutsunderlag är om det inte skulle finnas någon extern granskare av redovisningen med i bilden. Han påpekar att det är viktigt att det finns någon kvalificerad och påläst person som vet vad som händer i företaget som kritiskt kan granska företagets redovisning innan han skriver på årsredovisningen. Detta ser han som en väldigt viktig kvalitetssäkring av tillförlitligheten i företagets redovisning.

Revisionsplikten har varit lagstadgad sedan 1983 och innefattar alla aktiebolag. Den innebär att en extern granskare(revisor) skall granska och godkänna företagets externa redovisning varje år. I ett förslag från utredningen SOU 2008:32 så föreslås att revisionsplikten avskaffas från och med den 1 juli 2010. Detta anser många av våra respondenter kommer att bli en större förändring för företagets intressenter än vad det nya K2-regelverket har kommit att innebära. Olle Pehrsson och Yvonne Larsson menar att det inte är någon slump att avskaffandet av revisionsplikten kommer samtidigt som K-projektet då det handlar om att spara pengar åt näringslivet. De tror att långivare kommer att kräva att en revisor har granskat företagets redovisning. De tror även större företag kan komma att efterfråga att en revisor har granskat deras underleverantörers redovisning som en säkerhetsåtgärd. Jenny Falk hävdar att det kan bli aktuellt att ändra gränsen för mindre företag från 50-25-50 till den gräns som återfinns i revisionspliktsutredningen på 83-41,5-50. Sammanfattningsvis så kan vi säga att vi och våra respondenter ställer sig kritiska till avskaffandet av revisionsplikten i denna tid då företag kanske snarare skulle behöva mer granskning på grund av finanskrisen.

5.2.2 Skatteverket

En annan av K2-företagens huvudsakliga intressenter är skatteverket. Göran Gäfvert och Kent Björkdahl är våra främsta experter på hur skatteverket påverkas av K2-regelverket. De båda hävdar att om det finns ett starkt samband mellan redovisning och beskattning så slipper företagen att upprätta lika många justeringsposter i deklarationen. Detta genom att företagen i så stor utsträckning som möjligt kan använda företagets redovisade resultat som underlag för beskattningen och då behöver företagen inte upprätta några justeringsposter i deklarationen. De menar även att detta i sin tur leder till mindre administrativt arbete för företagen om det behövs betydligt färre justeringsposter i deklarationen. Detta innebär även mindre administrativt arbete för skatteverket eftersom det krävs mindre kontrollarbete. Vilket innebär att underlaget som skatteverket granskar blir av bättre kvalitet för dem.

Finansdepartementet fick 2004 i uppdrag av regeringen att upprätta en speciell grupp som skulle utreda sambandet mellan redovisning och beskattning. Detta resulterade i att utredningen i september 2008 överlämnade ett slutbetänkande där de föreslår en frikoppling mellan redovisning och beskattning. Detta går helt emot vad som föreslagits i det nya K2-regelverket. K2 regelverket är uppbyggt på ett nära samband där det är skattereglerna som styr och redovisningsreglerna som sedan får anpassa sig efter dessa. Håkan Wallin menar att Sverige är unikt i denna fråga då de går emot den

globala trenden där frikoppling snarar eftersträvas. Göran Gäfvert och Kent Björkdahl säger att förslaget i SamRoB bygger på att regler som idag finns inom redovisning skall föras in i skatteregelverket genom nya kapitel. De påpekar att Skatteverkets representant i SamRoB-utredningen har i sitt särskilda yttrande varit kritisk till en frikoppling. Jenny Falk säger att de i SamRoB-utredningen förelår att redovisningen och beskattningen särkopplas. Hon menar att det i och med detta inte kommer att finnas ett lika nära samband som det nu finns mellan redovisningen och beskattningen i K2-regelverket. Hon säger att det språkmässigt kommer att bli tvungnet att skriva om K2-regelverket om det genomförs en frikopplingen då K2-regelverket inte längre kan luta sig lika mycket mot skattereglerna.

Respondenternas åsikter visar på att det råder delade åsikter om vad en frikoppling mellan redovisningen och beskattningen kommer att leda till. Skatteverket är negativa till en frikoppling och revisorerna har mer positiv inställning till en frikoppling. En frikoppling skulle innebära en ökad jämförbarhet internationellt vilket är positivt och samtidigt förenkla för företagen. Skatteverket menar att om företag inte behöver göra justeringsposter i förenklas deras arbete. K2-regleverket kan innebära att skatteverket får ett bättre beskattningsunderlag att behandla än det underlag som kommer av dagens redovisning.

6. Slutsatser

I våra slutsatser kommer vi att utgå ifrån analysen för att svara på våra forskningsfrågor

---

6.1 Fråga 1. Innebär tillämpningen av K2-regelverket någon förändring och förenkling jämfört med tidigare regelverk.

Den nya kategoriindelningen av företag i Sverige har tagits emot positivt av våra respondenter. De tycker att en större uppdelning är sund då reglerna i större utsträckning kan anpassas efter företagets behov. Det bidrar även till en ökad jämförbarhet mellan olika företag inom EU-området.

Den största förenklingen som samtliga av våra respondenter pekar på är att alla regler är samlade i ett dokument. I dokumentet finns det även vägledning och exempel som vi tror kan underlätta för de företag som väljer att själva sköta redovisningen. Om den största förenklingen i K2-regelverket är att alla regler är samlade på ett och samma ställe så ställer några av respondenterna frågande till om det verkligen kan kallas för ett förenklingsförsök.

I K2-regelverket behöver inte företag periodisera kostnader under 5000 kronor samt kostnader som är återkommande och inte varierar mer än 20 % mellan perioderna. Våra respondenter konstaterar att periodiseringsregeln innebär en liten förenkling. Några av våra respondenter i praktiken inte kommer att innebära någon större skillnad då många företag redan idag redovisar på ett liknande sätt.

Egenupparbetade immateriella tillgångar får inte redovisas som en tillgång i K2-regelverket. Denna regel anser vi vara den som ger störst konsekvenser. För mindre företag som har stora utvecklingskostnader blir resultatet av denna regel att företagen blir tvungna att tillämpa det kommande K3-regelverket. Detta ser några respondenter inte som någon större förenkling utan snarare en begränsning.

En förenkling som våra respondenter framhåller är att upplysningskraven minskar. Håkan Wallin säger att företag oftast använder samma redovisningsprinciper år efter år och att detta då innebär en förenkling.

Sammanfattningsvis så tror inte respondenterna att det är speciellt många företag som kommer att välja att använda sig utav det nya K2-regelverket förrän det blir tvingande. Detta på grund av att det inte är så mycket enklare än tidigare regelverk samt att företag inte frivilligt vill ändra sina inarbetade rutiner om det inte innebär en väsentlig fördel för dem själva.

6.2 Fråga 2. Blir företagets redovisning ett sämre beslutsunderlag för företagets huvudsakliga intressenter (skatteverket och långivare) med det nya K2-regelverket jämfört med tidigare regelverk?

Ur långivarnas synvinkel tror inte Fredrik Stenman att K2-regelverket kommer att innebära någon förändring av företagets redovisning som beslutsunderlag. Han säger att de på SEB granskar varje post i företagets räkenskaper och att förändringarna i det nya regelverket inte är speciellt stora. Flera av våra respondenter tycker att K2-regelverket är präglad av försiktighet vilket i teorin borde innebära ett bättre beslutsunderlag för långivarna. Det som nästan samtliga respondenter framhåller som

skulle påverka företagens redovisning som beslutsunderlag är om revisionsplikten avskaffas. Om det inte finns någon extern granskare som har godkänt företagens räkenskaper så påverkas beslutsunderlaget negativt. Revisionspliktens avskaffande kommer förmodligen leda till att långivarna ändå kommer att kräva att en revisor granskar och godkänner företagens redovisning.

Olle Pehrsson och Yvonne Larsson tror att ett avskaffande av revisionsplikten kommer i helt fel tid då det just nu råder finans- och förtroendekris över hela världen. Det finns också en risk att avskaffandet av revisionsplikten kan öppna vägar för oseriösa företag och ekonomisk brottlighet. De är positivt inställda till att revisionsplikten avskaffas för mindre företag som inte har några lån där de tycker att det är överflödigt att en revisor granskar dess redovisning. Det kanske skulle vara klokt att vänta med avskaffandet av revisionsplikten tills finanskrisen är över så att företag kan bygga upp sitt förtroende igen.

Ur skatteverkets synvinkel tror Kent Björkdahl och Göran Gäfvert att företagens redovisning kommer att bli ett bättre beslutsunderlag för beskattning. Detta på grund av att K2-regelverket mer kopplar samman redovisningen och beskattningen. Ur revisorernas synvinkel blir redovisningen mindre rättvisande på grund av att skattereglerna i för stor utsträckning fått styra redovisningen i K2-regelverket.

Många av våra respondenter anser att det nya K2-regelverket är väldigt skatteanpassat, även skatteverket antyder att förenklingarna i K2 kommer att underlätta deras arbete. Några ställer sig frågande till om inte den största förenklingen blir för skatteverket snarare än för företagen med det nya K2-regelverket.

SamRoB utredningen föreslår att redovisning och beskattning i stället frikopplas. Vilket kan göra att K2-regelverket kan behöva omarbetas. Våra respondenter pekar på att utredningen går tvärt emot det nya regelverket och att detta skapar tvetydighet om vart redovisningsområdet är på väg. Sammankopplingen av redovisningen och beskattningen är stark i K2-regelverket och detta är underligt då både SamRoB utredningen och den globala trenden utvecklas i motsatt riktning.

6.3 Förslag till fortsatta studier

Våra respondenter är tveksamma till om K2-regelverket kommer att innebära någon förenkling för företagen och om något företag kommer att tillämpa det innan det blir tvingande. Vi tycker att det skulle vara intressant att veta vad företagen själva anser om regelverket och vilka förenklingar de gärna hade sett.

K2-projektet har inneburit en åtstramning av sambandet mellan redovisning och beskattning. Samtidigt kom en utredning i september 2008 som föreslår den raka motsatsen. Detta ställer sig samtliga av våra respondenter undrande till. Vi tycker att en studie om varför utredning av SamRoB föreslår en frikoppling samtidigt som K2 strävar mot att koppla sambanden vore intressant.

Källförteckning

Litteratur

Holme, I.M. och Solvang, B.K., *Forskningsmetodik - Om kvalitativa och kvantitativa metoder*, Studentlitteratur, Lund, 1997. (Holme, Solvang, 1997)

Andersen, I., *Den uppenbara verkligheten. Val av samhällsvetenskaplig metod*, Studentlitteratur, Lund, 1998. (Andersen, 1998, s.)

Smith, D., *Redovisningens språk*, Studentlitteratur, 2006. (Smith, 2006)

Jacobsen, D.I., *Vad, hur och varför*, Studentlitteratur, Lund, 2002. (Jacobsen, 2002)

Artiklar

Precht E., Drefeldt C., & Lundqvist P., *Nya årsredovisningsregler för mindre aktieolag*, Balans NR 8-9/2008 (Precht E., Drefeldt C., & Lundqvist P., Balans, 8-9/2008)

Internetkällor

<http://www.bfn.se/bfn/normgivning.aspx> 2008-11-19 (BFN:s normgivning, 2008)

Personlig kommunikation

Björkdahl Kent, Rättslig specialist inom redovisningsfrågor, Skatteverket, 2008-11-26

Gäfvert Göran, Rättslig expert, Skatteverket, 2008-11-26

Stenman Fredrik, Företagsmarknadschef i Göteborg, SEB AB, 2008-12-10

Pehrsson Olle, Auktoriserad revisor, Ernst & Young i Uddevalla, 2008-12-03

Larsson Yvonne, Godkänd revisor, Ernst & Young i Uddevalla, 2008-12-03

Wallin Håkan, Auktoriserad revisor, KPMG i Göteborg, 2008-12-04

Falk Jenny, Auktoriserad revisor, Ernst & Young i Göteborg, 2008-12-17

Övriga källor

Årsredovisningslagen, (1995:1554) (ÅRL 1995:1554)

Inkomstskattelagen, (1999:1229) (IL 1999:1229)

Bokföringslag,(1999:1078) (BFL 1999:1078)

Statens offentliga utredning, *Sambandet mellan redovisning och beskattning*, SOU 2008:80. (SOU 2008:80)

Statens offentliga utredning, *Avskaffande av revisionsplikten för små bolag*. SOU 2008:32 (SOU 2008:32)

Proposition, *Förenklade redovisningsregler m.m.*, Prop 2005/06:116 (Prop 2005/06:116)

Finans inspektionen, *Utredningen av sambandet mellan redovisning och beskattning*, FI 2004:19 (FI 2004:19)

Bokföringsnämnden, *Bokföringsnämndens allmänna råd om årsredovisning I mindre aktiebolag*, BFNAR 2008:1 (BFNAR 2008:1)

Bokföringsnämnden, *Bokföringsnämndens vägledning årsredovisning i mindre aktiebolag*, 2008. (Vägledning BFNAR 2008:1)

Bokföringsnämnden, *Bokföringsnämndens allmänna råd*, BFNAR 2006:1 (BFNAR 2006:1)

Bokföringsnämnden, *Information om bokföringsnämndens normgivningsprojekt för årsredovisning och årsbokslut för icke-noterade företag*, 2008-11-17. (BFN, info icke noterade företag, 2008)

Bokföringsnämnden, *Årsredovisning i mindre bolag*, 2008-11-17. (BFN, *Årsredovisning i mindre AB*, 2008)

Bokföringsnämndens, *Ändrad inriktning på normgivningsarbetet*, 2004-05-10. (BFN, *Info Dnr 28/04*, 2004)

Bokföringsnämndens årsredovisning 2007, (BFN, årsredovisning, 2007)

Anderson V., *Handledning för sambandet mellan redovisning och beskattning*, Skatteverket, 2008. (SKV, *Handledning SamRoB*, 2008)